

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2014.

APRĪLIS

Nr. 3 (667)

Rīgai veltīto Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu 9. februārī Losandželosas latviešu namā ievadīja latviešu skolas audzēkņi un daži vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” dalībnieki, braši nodziedot „Rīga dimd!”

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

6. aprīlī plkst. 1.00 filmas „Sapņu komanda” izrāde latviešu namā

27. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 12.30 *LASL* pārstāvji pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju

4. maijā plkst. 12.30 DK DV apvienības sarīkojums – Kurzemes cietokšņa cīņu atcere

11. maijā plkst. 11.00 Ģimenes dienas un skolas mācību gada beigu sarīkojums

17. maijā plkst. 7.00 Losandželosas latviešu vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” koncerts

18. maijā plkst. 11.00 skolēnu, vecāku, draugu, radu un paziņu izbraukums pie ōkeana

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tāl./tālrakstis: 818-980-4748; e-pasts: laiks@juno.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tāl. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Lūdzu laikus ziņot par adreses maiņu

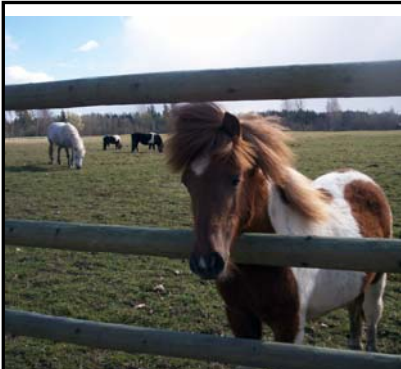
Latviešu namā līdzās ziņojumu dēlim atrodas grāmata, kurā var ierakstīt izmaiņas vai arī paziņot par tām biļetena redaktorei.

Jauna satikšanās vieta

 LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Latviešu valodu var mācīties tīmeklī:

www.learnlatvianonline.com

Kam tie bēri kumeliņi
Pie māsiņas rožu dārzā?
Tie tautiņu kumeliņi,
Gaida rožu šķinējiņas.

Puiši dzēra krodziņā,
Kumeliņi ābolā.
Puiši jāja dziedādami,
Kumeliņi dancodami.

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tāl.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece:
Sandra Gulbe-Puķēna; tālr.: 310-945-6632;
e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasijere), Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis, Aija Zeltiņa-Kalniņa (Losandželosas latviešu skolas pārstāve)

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tāļivaldis Paegle, Jānis Ripa

IB metiens – 330 eksemplāru

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tāl.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Ievēriņai

Latviešu nama pārvaldes kasijere – Vita Volkovska
(čeki jāizraksta: *Latvian Community Center* un jānosūta 1955 Riverside Dr. Los Angeles CA 90055)

DK latviešu biedrības kasijere – Tamāra Kalniņa
(čeki jāizraksta: *Latvian Assoc. of So. Ca.* un jānosūta 252 East Garden Green, Port Hueneme, CA 93041-1912)

DK latviešu draudzes kasijere – Dace Pavlovska čeki jāizraksta: *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un jānosūta 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065)

Lūgums DK LB biedriem un Informācijas Biļetena abonentiem

DK LB valde lūdz biedrības biedrus un IB abonentus samaksāt biedru naudu un maksu par biļetena abonēšanu 2014. gada sākumā, nevis beigās.

Piešķirt jauniešiem stipendijas, atbalstīt koļus, sportistus, deju kopu, izdot biļetenu iespējams tikai ar DK LB biedru un biļetena abonentu atbalstu.

Draudzīgā aicinājuma sarīkojums Losandželas latviešu skolā

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums bija veltīts Rīgai un bērnu grāmatu ilustrātorai Margaritai Stārastei.

Rīga šogad ir Eiropas kultūras galvaspilsēta, uz turieni ceļa jūtīs jau ir Losandželas latviešu vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!”, kas rošīgi gatavojas savai Latvijas turnejai jūnijā. Sarīkojumu ievadīja skolēnu dziedātā dziesma „Rīga dimd!”, un viņiem pievienojās daži vīru koŗa dalībnieki. Iespējams, viens otrs skolas audzēknis drīz vien papildinās koristu rindas. Stāstu par Rīgas dibināšanu bija sagatavojuši 6. klases skolēni. Nelielā izstādē varēja aplūkot Margaritas Stārastes grāmatas, kā arī skolas audzēkņu zīmējumus.

Skolotāja Ilze Nagaine pastāstīja, ka bērnu grāmatu autore un ilustrātorē Margarita Stāraste 2. februārī svinēja 100 gadu jubileju. M. Stāraste beigusi Latvijas Mākslas akadēmijas Grafikas nodaļu, viņas pirmās ilustrētās bērnu grāmatas ar pašas tekstu „Balti tīri sniega vīri” un „Ziemas grāmata” publicētas 1942. gadā. M. Stāraste sarakstījusi un ilustrējusi divdesmit grāmatas bērniem, ilustrējusi vairāk nekā 40 citu autoru grāmatas bērniem – pasakas, tēlojumus, dzejoļus, tautasdziesmas. Autores grāmatas tulkotas un izdotas poļu, lietuviešu, angļu, vācu, krievu un japāņu valodā. Pēc M. Stārastes darbu motīviem tapušas vairākas animācijas filmas. Viņa radījusi neaizmirstamus, bērnu iemīļotus pasaku tēlus – Ziļuku, piparkūku vīriņu Kraukšķīti, Baltos sniegavīrus, Tinci un citus, kuŗi vairo bērnu un pieaugušo iztēli, sirsnību un līdzjutību. Par M. Stārastes labestības papildīto pasaku pasauli sajūsminājušies ne-

skaitāmi vairāku paaudžu lasītāji. Rakstniece saņēmusi literāro balvu „Pastariņa prēmija”, Kultūras ministrijas Atzinības rakstu, grāmatu mākslas konkursa „Zelta Ābele” mūŗa balvu, 1999. gadā Triju Zvaigzņu ordeni.

Diemžēl 18. februārī pienāca vēsts, ka Margarita Stāraste mirusi. Viņa nespēja saņemt Latvijas Rakstnieku savienības, Starptautiskās Rakstnieku un tulkotāju mājas un Latvijas Literatūras centra ekspertu komisijas 21. februārī piešķirto Latvijas Literatūras gada balvu par mūŗa ieguldījumu gadsimta gaŗumā. Balva, godinot M. Stārastes ieguldījumu, novēlēta laureātes ģimenei. Māksliniecei ir meita, četri mazbērni un pieci mazmazbērni.

Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā skolotāji izsniedza pirmā mācību pusgada liecības, uzslavējot skolēnus par viņu centību un neatlaidību. Diemžēl vairāki skolēni bija saslimuši un sarīkojumā nevarēja piedalīties.

Skolotāji saņēma puķes, viņu audzēkņi – grāmatas un citas dāvanas. Ilonas Bērziņas uzrakstīto grāmatu „Emīls Dēliņš – patriots, žurnālists, diplomāts” skolai uzdāvināja Latvijas goda konsuls Ņujorkā Daris Dēliņš. To ikviens var aizņemt izlasīšanai.

Skolas darbu atzinīgi novērtē citas organizācijas, piešķirot pabalstu. DK latviešu ev. lut. baznīcas draudzes pārstāve Tamāra Rūse atsūtīja sveicienus un ziedojumu. DK latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis pasniedza ziedojuma čekū.

DK DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins uzrunā atgādināja latviešu kultūras darbinieka Jāņa Celma 1937. gadā teikto, ka Latvijas prezidenta Kārļa Ulmaņa 1935. gada 28. janvārī dibinātais Draudzīgais aici-

ņums ir Latvijas latviešu kultūras darbinieku savienība, kas veido Latvijas latviešu kultūras dzīvības centru. Tā ir Latvijas latviešu kultūras darbinieku savienība, kas veido Latvijas latviešu kultūras dzīvības centru.

Margaritās Stārastes grāmatu un Losandželas latviešu skolas audzēkņu zīmējumu izstāde

nājums nenozīmē tikai vienreizēju ziedojumu vākšanas veidu, bet gan ilgstošas latviskas kultūras tradīcijas sākumu, kuŗas pamatā ir dziļa pienākuma apziņa, karsta dzimtās zemes mīlestība, vienots gars, un tās mērķis ir līdz pilnībai izkopt mūsu kultūras galvenos balstus – skolu, baznīcu, visu latviešu sabiedrību.

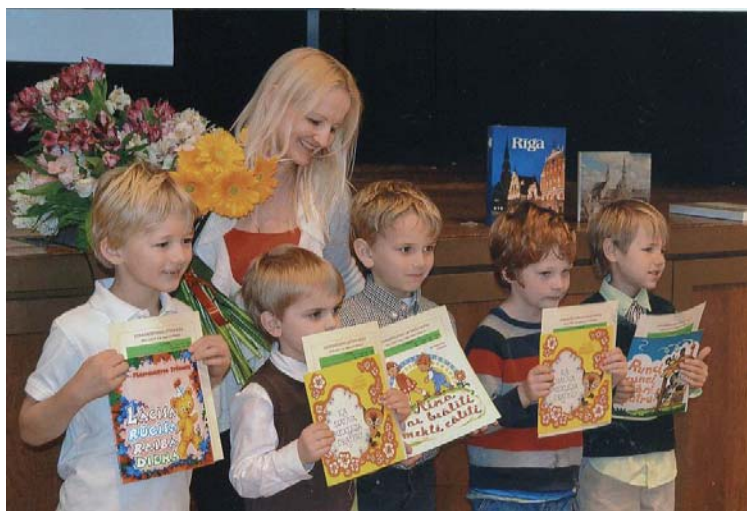
Teodors Līlienšteins paziņoja par \$750 dolaru piešķirumu skolai, kas papildina iepriekšējo \$250 ziedojumu divu jaunu tāfeļu iegādei. Tās krietni atvieglos mācību darbu.

Skolas audzēkņu vecāki bija sagatavojuši lielisku mielastu, tā laikā uz lielā ekrāna tika rādīta filma par Rīgas architektūru, bet stāstījumu lāgā nevarēja sadzirdēt, jo sarīkojuma apmeklētājiem savā starpā gribējās patērzēt. Protams, attēli bija iespaidīgi, un ne vienu pārņēma karsta vēlēšanās būt Rīgā.

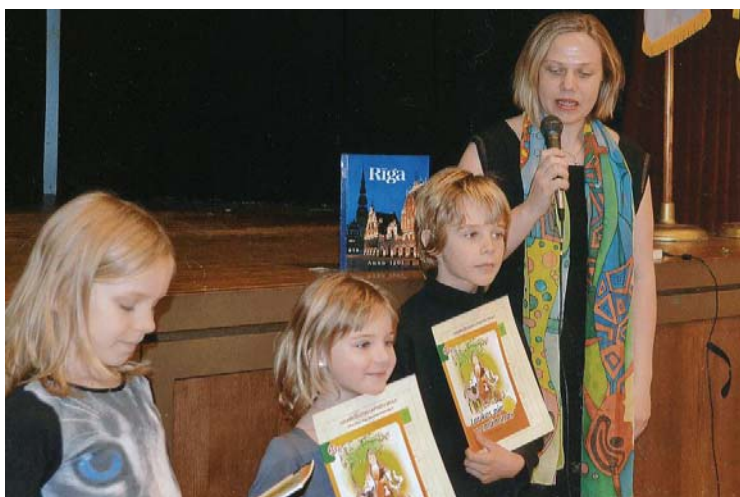
Foto: Aivars Jerumanis

No kreisās: 4. klases skolēni Vilis Zaķis un Gabriela Damroze; skolotāja Inguna Galviņa

No kreisās: 1.a klases audzēkņi Henrijs Gulbis, Eduards Zeltiņš-Kalniņš, Aleks Zaķis, Eduards Barks, Kārlis Kalvāns; skolotāja Dziesma Tetere

No kreisās: 1.b klases audzēkņi Abigeila Erringtone, Sabrina Jerumane, Sebastians Jerumanis; skolotāja Ieva Liepniece

Ilze Kokina-Erringtona ar savām atvasītēm – mazo Evanu, Jēkabu un Abigeilu

6. klases skolnieces dāvanā saņēma kreklīņus un grāmatu „Padomi meitenēm”; no kreisās: Aija Reimane, Krista Hadada, Ance Trapse, Annija Tetere, Liāna Berkolda; skolotāja Ilze Nagaine, skolas pārzine Nora Mičule

Līdz 12. aprīlim var pieteikties balsošanai pa pastu EP vēlēšanām

Centrālā vēlēšanu komisija ziņo, ka līdz š. g. 12. aprīlim vēlētāji 37 ārvalstīs 42 Latvijas Republikas diplomātiskās un konsulārās pārstāvībās var iesniegt pieteikumu balsošanai pa pastu Eiropas Parlamenta (EP) vēlēšanās.

Vēlēšanām balsošanai pa pastu iespējams pieteikties 35 vēstniecībās – Amerikas Savienotajās Valstīs (Vašingtonā), Austrijā (Vīnē), Azerbaidžānā (Baku), Baltkrievijā (Minskā), Beļģijā (Briselē), Čehijā (Prāgā), Dānijā (Kopenhāgenā), Ēģiptē (Kairā), Francijā (Parīzē), Grieķijā (Atēnās), Gruzijā (Tbilisi), Igaunijā (Tallinā), Īrijā (Dublinā), Itālijā (Romā), Izraelā (Telavivā), Japānā (Tokijā), Kanādā (Otavā), Kazachstānā (Astanā), Krievijā (Maskavā), Ķīnā (Pekinā), Lielbritānijā (Londonā), Lietuvā (Viļņā), Nīderlandē (Hāgā), Norvēģijā (Oslo), Polijā (Varšavā), Portugālē (Lisabonā), Somijā (Helsinki), Spānijā (Madridē), Šveicē (Ženēvā), Turcijā (Ankarā), Ukrainā (Kijevā), Ungārijā (Budapeštā), Uzbekistānā (Taškentā), Vācijā (Berlīnē), Zviedrijā (Stokholmā), kā arī ģenerālkonsulātā Sanktpēterburgā un Latvijas Republikas vēstniecības Krievijā Konsulārās nodaļas kancelejā Kaļiņingradā un četros goda konsulātos Austrālijā (Brisbenā, Adelaidē, Melburnā, Pertā) un goda konsulātā Čīlē (Santjago).

Vēlētājiem, kuri grib pieteikties balsošanai pa pastu, līdz 12. aprīlim uz pārstāvību jānosūta vai jānogādā iesniegums, kurā jānorāda vārds, uzvārds, personas kods, dzīvesvietas adrese un adrese ārvalstī, uz kuru nosūtāmi balsošanas dokumenti.

Vēlēšanu iecirkņa komisija balsošanai pa pastu darbosies arī Rīgā – Ārlietu ministrijas Konsulārā departamenta telpās, Elizabetes ielā 57, un iesniegumus balsošanai vēlētāji var sūtīt pa pastu vai iesniegt šajā vēlēšanu iecirkņa komisijā līdz 24. aprīlim.

**Eiropas Parlamenta vēlēšanas Latvijā
notiks 24. maijā.**

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216;
www.baltic-crossroads.com

Galerija atvērta katru dienu!

ALAs stipendijas latviešu studentiem

Amerikas latviešu apvienības (ALA) Izglītības nozare atbalsta latviešu studentus, kuri studē ASV universitātēs. ALA pārziņā vairākus stipendiju fondus, un aktīvi latviešu sabiedrības studenti aicināti pieteikties stipendijām 2014./2015. mācību gadam.

Pērn pavasar ALA piešķīra gandrīz \$17 000 desmit latviešu studentiem, kā arī atbalstīja divus studentus darbam Latvijas 50 gadu okupācijas muzejā.

Stipendiju fondi ir dažādi – gan studijām jebkurā nozarē, gan īpašās nozarēs, piemēram, veterinārmedicīnas, jūras zvejniecības, latviešu vēstures vai latviešu kultūras studijām. Pedagoģijas, teoloģijas, bioloģijas un lingvistikas fakultāšu studentiem atvēlēta noteikta naudas summa. Ir stipendiju fonds, no kura var piešķirt stipendiju lauksaimniecības, medicīnas, tehnoloģijas vai teoloģijas studentam/ei Latvijā.

Pērn ALA Gaņezera un Kursas vasaras vidusskolu skolēniem stipendijām kopumā piešķīra \$16 000 un piešķirs arī šogad. Katru gadu ALA atbalsta skolēnus „Sveika, Latvija!” ceļojumiem jūnijā un augustā.

Studenti ir kvalificēti saņemt ALAs stipendiju, ja beiguši viena pilna akadēmiskā gada studijas universitātē vai kolledžā un turpinās mācības kādā ASV universitātē vai kolledžā bakalaura vai maģistra grada iegūšanai. Studentiem no Latvijas jāparaksta solījums pēc studiju beigšanas atgriezties Latvijā, pretējā gadījumā piešķirtā stipendija jāatmaksā ALAi sešu mēnešu laikā. Visiem stipendiju saņēmējiem jābūt ALAs biedriem.

Stipendiju pieprasījuma veidlapas ir ALAs vietnē tīmeklī: www.alausa.org, Izglītības nozares daļā. Kandidātiem līdz 1. jūnijam ALAs Izglītības nozarei jāiesūta: stipendijas pieteikuma lapa, divas skolotāja vai darba devēja atsauksmes un augstskolas atzīmju pārskatu. Pieņems tikai pilnībā iesniegtos pieteikumus!

Amerikas latviešu apvienības (ALAs) Stipendiju fonda pārstāvji stipendiju lūgumus izskata un uz tiem atbild reizi gadā, jūnijā. Piešķirtās stipendijas izmaksā rudenī, kad saņemta stipendiāta skolas adrese un apliecinājums par studiju uzsākšanu.

ALA piedāvā arī atbalstu diviem praktikantiem astoņu nedēļu darbam jūlijā un augustā Latvijas 50 gadu okupācijas muzejā un muzejā „Latvieši pasaulē” (LaPa). ALA praktikantam piešķir \$2500 ceļa un uzturēšanās izdevumiem. Jāpiesakās līdz 30. martam, pieteikšanās lapas atrodamas: www.alausa.org Izglītības nozares daļā.

ALAs Stipendiju komisijas vadītājas Andras Zommeres e-pasts: azommers@sbcglobal.net

Rietumkrasta vasaras vidusskolai Kursā 40 gadu jubileja

Foto: Bonnija Veja-Rogaine

No kreisās: Kursas bij. direktore Sarmīte Dāvidsone, Ilga Grava, Daira Cilne, Austra Slaidiņa; direktors Jānis Rogainis, Edvīns Rūsis, Marisa Veja-Rogaine, Vilnis Birnbaums

Sietlas latviešu centrā 2. februārī notika Rietumkrasta vasaras vidusskolas Kursā 40 gadu jubilejas svinības un Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums.

Dievkalpojumu baznīcā sarīkojuma dienā vadīja mācītāja Daira Cilne, viņa vēl aizvien ir mūsu biedrības biedre. Altāri rotāja Kursas krāsu puķes – zilas un dzeltenas, simbolizējot jūru un sauli. Svinībās piedalījās Kursas pirmās absolventu klases audzēknis Edvīns Rūsis. Arī bij. Kursas direktore Austra Slaidiņa bija mērojusi tālo ceļu no Dienvidkalifornijas, kur tagad dzīvo.

Kursas dziedāšanas skolotājai Maijai Riekstiņai spēlējot ērģeles, Edvīns Rūsis nodziedāja Brigitas Ritmanes komponēto „Solī ar Tevi”. Brigita Ritmane Kursā par dziedāšanas skolotāju strādājusi ne vienu vien vasaru.

Svinības turpinājās Sietlas latviešu nama zālē. Apmeklētāji varēja apskatīt fotoattēlu albumus, kušos iemūžināta Kursas vēsture. Kursas direktors Jānis Rogainis nolasīja bij. direktore Rasmus Ekmanes un 1978. gada Kursas absolventes, tagad ALAs Izglītības nozares vadītājas Andras Zommeres apsveikumus.

Pirmā Kursas direktore Ilga Grava pastāstīja, ka vasaras skolu Rietumkrastā 1973. gadā dibināt ieteicis Harijs Mindenbergs. ASV vidienē desmit gadu agrāk bija sākusi darboties Gaņezera vasaras vidusskola. H. Mindenberga ieceri atbalstīja dr. Andris Ritmanis, prof. Andris Trapāns, skolotāja Biruta Vīnerte, Ojārs Grava, Edvīns Circenis, Pēteris Pētersons, Miervaldis Janševics, Vija Rauda un citi.

Skola dibināta 1973. gada 14. oktobrī. Kursas pirmajā vasarā 1974. gadā vidusskolā mācījās 64 skolēni. Kursas devīze bija „Kursa brīvai Latvijai”.

Ilga Gravu Kursas direktore amatā aizvadīja astoņas vasaras, nākamā direktore sešas vasaras bija Daira Cilne.

Kursā skolotājs vairākas vasaras bija dzejnieks Olafs Stumbrs, viņš sacerēja vārdus Kursas himnai, mūziku komponēja bij. Kursas skolniece, tagad ievērojamā mūziķe Lolita Ritmane:

**Nav dzimtā puse Liepāja, ne Kuldīga vai Talsi,
Bet daļa Tēvu zemes tā, grib skaidru manu balsi.**

**Ai Kursā, Tēvu zemīte, kur latvju dziesma plīvo,
Un tāpēc vien es esmu te, lai tā vēl mūžos dzīvo.**

**Jo tikai tad mans brālis kals sev jaunu zobentiņu,
Ja latviski teiks mana balss, ka viņa sāpi zinu.**

**Ai Kursā, Tēvu zemīte, kur latvju dziesma plīvo,
Un tāpēc vien es esmu te, lai tā vēl mūžos dzīvo.**

Edvīns Rūsis atzinās, ka, mācoties Kursā, piedalījies skolēnu nevainīgos nedarbos, bet, kad pēc skolas absolvēšanas kļuvis par audzinātāju, apzinājies, cik liela ir viņa atbildība. Viņš vienmēr apzinīgi pildījis viņam uzticētos pienākumus.

Kursas direktori bijuši arī Biruta Zommere, Sarmīte Dāvidsone, Māra Zommere, Tamāra Rūse, Romāns Vagns, Dāvis Kaņeps, Marisa Graudiņa. Pēdējos trīs gadus direktora pienākumus uzņēmies Rietumkrasta latviešu izglītības centra priekšsēdis Jānis Rogainis.

Katru vasaru uz Kursu dodas skolotāja Inguna Galviņa. Kursā neaizmirstamas vasaras pavadījuši, mācījuši un mācījušies daudzi Losandželosas latviešu skolas audzēkņi.

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojuma ienākumus nolēms ziedot Kursas vasaras vidusskolas atbalstam, lai latviešu jauniešiem arī turpmāk būtu vieta, kur tikties, mācīties, sadraudzēties.

Losandželosas latviešu vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!” gatavojas koncertturnejai Latvijā

Losandželosas vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!” dibināts 1997. gada jūnijā, un 17 gadu laikā korim bijuši koncerti daudzviet ASV un Kanadā. Vīru kori dzied vairāki jauniebraucēji no Latvijas.

Koŗa dibinātāja un mākslinieciskā vadītāja Laura Rokpelne-Mičule agrāk dziedāja kamerkorī *Ave Sol*. Viņa beigusi Jāzēpa Vītola Latvijas Valsts konservatoriju, Dienvidkalifornijas universitātē ieguvusi maģistra un doktora gradu koŗa mūzikā.

Šogad jūnijā Losandželosas latviešu vīru koŗa dalībnieki pirmo reizi dosies koncertturnejā uz Latviju.

Koncerti notiks:

- 15. jūnijā – Rīgā, *Ave Sol* zālē;
- 17. jūnijā – Rēzeknē, *Gors* mazajā zālē;
- 18. jūnijā – Daugavpilī, Vienības namā;
- 19. jūnijā – Rīgā, latviešu biedrības *Zelta zālē*;
- 20. jūnijā – Liepājā, latviešu biedrības namā;
- 21. jūnijā – piemiņas brīdī Kurzemes Brāļu kapos Lestenē, pēc piemiņas brīža koncerts par ziedojumu;
- 21. jūnijā – Suntažos, kultūras namā (Ogres novada Dziesmu svētku laikā);
- 22. jūnijā – Valmierā, kultūras centrā.

Koŗa repertuārā ir gan Latvijā mazpazīstamas ārzemju latviešu komponistu dziesmas, gan Latvijas mūsdienu un cittautu komponistu dziesmas un apdares. Programmu papildinās kaŗavīru dziesmas, amerikāņu spiričuēli, kā arī pazīstamas Holivudas filmu

dziesmas. Koncertos Latvijā klavierpavadījumu spēlēs komponists Pēteris Plakidis.

Koristi daļu no koncertu ienākumiem ziedos vairākiem Latvijas bāreņu namiem. Visi ienākumi par koncertu Lestenē tiks ziedoti Lestenes baznīcas atjaunošanai.

Pirms došanās uz Latviju vīru korim būs divi koncerti rietumkrastā – sestdien, 26. aprīlī pulksten četros Draudzes namā Sanfrancisko un sestdien, 17. maijā pulksten septiņos Losandželosas latviešu namā.

Abos šajos koncertos klavierpavadījumu spēlēs Līga Ceriņa, akordeonu – Pauls Berkolds, sitaminstrumentus – Ēriks Jerumanis.

Turnejas sagatavošanā jāiegulda daudz līdzekļu un enerģijas, un koristi būs pateicīgi par jebkuŗu finansiālu atbalstu šī lielā projekta īstenošanai.

Ziedojumus var atvilkt no ienākumu summas, par kuŗu jāmaksā nodokļi.

Lūgums čekus izrakstīt: *Los Angeles Latvian Men's Choir* un nosūtīt: 631 N. Pass Avenue Burbank, CA 91505.

Koristi jau iepriekš pateicas par atsaucību un palīdzību!

Vīru korim ir vietne tīmeklī, tās autori – Silīcija ielejas uzņēmumos nodarbinātie latvieši Andris Dinčāns un Edgars Kalns: WWW.LAVIROLG

Videozibšņus šai vietnei filmēja Artūrs Rūsis un Jānis Rutmanis.

Latviešu uzņēmumā Burbankā strādā prakticante no Rīgas

Marta biļetena numurā bija raksts par Lauŗa Liberta sekmīgo uzņēmumu *Idea Bits* Burbankā. Līdz septembrim šajā uzņēmumā ar Baltijas-Amerikas Brīvības fonda (Baltic American Freedom Foundation, BAFF) atbalstu praktizēsies Zane Kokina. Viņa no Latvijas uz Losandželosu atbrauca februārī.

Zane Kokina ieguvusi bakalaura gradu ekonomikā Rīgas Ekonomikas augstskolā un maģistra gradu inovāciju vadībā augstskolās Itālijā – *Scuola Superiore Sant'Anna* un *Università di Trento*. Pēc studijām ārzemēs Zane pusgadu strādāja „Draugiem grupa” uzņēmumā *Vendon*. Pēc prakses ASV Zane cer turpināt savas darba gaitas „Draugiem grupa”, jo viņasprāt tā ir labākā vieta Latvijā, kur pielietot augstskolā iegūtās zināšanas inovāciju nozarē.

Idea Bits ir Latvijas lielākās IT uzņēmumu grupas „DraugiemGroup” firma Burbankā, Kalifornijā, un tajā ir vairāki savstarpēji saistīti projekti: *Printful*, *StartupVitamins* un *BeHappy.me*

Printful piedāvā apdrukāt kreklus, plakātus u. c. produktus un nosūtīt klientiem. Visi produkti tiek izgatavoti un izsūtīti no Losandželosas, ASV.

BeHappy.me vietnē katrs var izveidot plakātu, krūzi, kartīti vai krekliņu ar savu citātu vai saukli.

StartupVitamins ir iespaidīgu dizainu krātuve uzņēmumiem. Šie dizaini plakātiem, krūzēm, krekliem palīdz motivēt uzņēmuma darbiniekus un koncentrēties uz svaŗigo.

Baltijas-Amerikas Brīvības fonda mērķis ir sekmēt ASV un Baltijas valstu sadarbību ar izglītības un apmaiņas programmām, galveno uzmanību pievēršot ekonomiskajai attīstībai un demokrātijas veicināšanai. BAFF Baltijas valstu iedzīvotājiem un organizācijām aicina pieteikties dažādās programmās:

1. Profesionālā internatūras programma – augstskolu studentiem un absolventiem iespējams staŗēties ASV kompanijās un saņemt līdz \$ 30 000 stipendiju, kas sedz dzīvošanas, uztura un transporta izdevumus.

2. Diplomētā speciālista programma – Baltijas pāstāvīgajiem iedzīvotājiem iespējams saņemt ikgadēju stipendiju līdz \$25 000, lai mācītos aspirantūrā ASV.

3. Pētījumu programma – iespēja akadēmiķiem un profesionāliem pētniekiem veikt zinātniski pētnieciskus darbus amerikāņu projektos. BAFF atbalsts ir \$60 000 gada gaŗumā.

Sīkāku informāciju iespējams atrast vietnē:

www.balticamericanfreedomfoundation.org

Zane Kokina kopā ar *Idea Bits* darbinieku Dāvi Šikšņu atbrauca uz Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu Losandželosas latviešu namā, pastāstīja par sevi, savu darbu un mērķiem. Dāvis Šikšņāns dzīvo un strādā Rīgā, Losandželosā viņš pavadīja trīs nedēļas.

Ziedojumi DK latvieŗu biedrībai

Anonims – \$200; Anna Ābele – \$100; Rota Boršteina – \$100; Alnis Briedis – \$10; Pauls Berkolds – \$10; Andis Nīkurs – \$5; Jānis Rosentāls – \$75; Pegija Taube – \$20; Pēteris Staŗko – \$10; Tamara Rūse – \$60; Ēriks Švēde – \$25.

Samaksājot biedru naudu, Dienvidkalifornijas latvieŗu biedrībā iestājusies Gunta Normane; viņas dzīvesvieta ir Lasvegas.

Saiņu sūtīšana uz Latviju

Latvian American Shipping Line (LASL) pāstāvji pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju 27. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 12.30. LASL vietne tīmeklī : www.lasl.com

Aicinām ikvienu Dienvidkalifornijas latvieti kļūt par Amerikas latvieŗu apvienības biedru!

ASV dzīvo apmēram 90 000 latvieŗu, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no tiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieŗi nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latvieŗu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latvieŗu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozares vadītāja Andŗa Ramāna tālr.: 650-968-4682; kabatas tālr.: 650-714-4410; e-pasts: a.ramans@comcast.net

Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) ziņas

Amerikas baltiešu brīvības līgas gadskārtējās pilnsapulces dalībnieki; no kreisās: Ivars Mičulis, Hendriks Līsments, Aivars Jerumanis, Lins Sepiks, Tāļivaldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Teodors Līlienšteins, Marite Sepika, Angela Nelsa, Heino Nurmbērgs, Feliksa Barrana, Imants Leitīis

Gadskārtējā Amerikas baltiešu brīvības līgas pilnsapulce notika 1. februārī Pasadenā, *Pasadena Museum of History's Curtin House Drawing Room* (470 W. Walnut Street).

Pilnsapulcē nolēma, ka turpmākajā darbības gadā organizāciju vadīs trīs baltieši: igauņis Dr. Hendriks Līsments, latvietis Ivars Mičulis un lietuvietis Lins Sepiks.

Valdes locekļi: viceprezidente – Angela Nelsa, sekretāre – Feliksa Barrana, kasieris – Tāļivaldis Paegle.

Direktori: Imants Leitīis, Valdis Pavlovskis, Teodors Līlienšteins, Kēstutis Reivids, Marite Sepika, Aivars Jerumanis.

Tika pieņemta rezolūcija atbalstīt Lietuvas uzņēmēju Ekonomiskās sadarbības un attīstības orga-

nizācijā (OECD); turpināsies darbs, lai panāktu, ka ASV Kongresā 23. augustu oficiāli atzīst par „Melnās lentes dienu”.

Patlaban 46 Kongresa locekļi, 24 demokrāti un 22 republikāņi (13 no Kalifornijas, pieci no Ilinojas, četri no Ohaijo) atbalsta šo priekšlikumu, vēl vajag 10 atbalstītāju, pirms iesniegumu nodos balsošanai Kongresā.

Gadskārtējais BAFL bankets notiks 3. maijā lietuviešu namā *2716 St. George Street, Los Angeles, CA 90027*. Plkst. 6.00 – kokteiļi, plkst. 7.00 – vakariņas, plkst. 8.00 – programma (runas teicēja un priekšnesumu dalībnieku vārdus paziņos).

Informāciju iespējams iegūt un biļetes iegādāties, zvanot Maritei Sepikai: 818-321-1811; Dr. Hendrikam Līsmentam: 562-404-8495; Ivaram Mičulim: 818-585-5748.

Mūziķu gupai *Moonchild* jauns albums

Andris Matsons, Ambera Navrana (Amber Navran) un Makss Briks (Max Bryk) satikās un iepazīnās, studējot Dienvidkalifornijas universitātes (USC) Mūzikas fakultātē. Viņi sadarozējās, piedaloties mūziķu turnejās, un nodibināja grupu ar nosaukumu *Moonchild*. Pirms diviem gadiem viņi izdeva albumu *Be Free* un šogad 25. martā klajā laists otrs albums ar nosaukumu *Please Rewind*. Gandrīz visu dziesmu vārdu un mūzikas autori ir mūziķi paši.

Albuma producenti – Andris Matsons un Makss Briks. Andris Matsons spēlē trompēti, flīģelhornu un sintezātoru, Ambera Navrana dzied un spēlē saksofōnu, Makss Briks – klavieres, sintezātoru, saksofōnu, flautu, klarneti. Vairāku dziesmu atskaņošanā piedalās vēl citi mūziķi, spēlējot vijoli un čellu, kā arī mežradzniece Aija Matsone. Andris un Aija Matsoni izauguši mūsu acu priekšā. Šejienu latviešu sabiedrība var lepoties ar viņu panākumiem!

Grupas *Moonchild* albums ieskaņots pašu mūziķu ierakstu studijās, noslīpējums veikts Marka Matsona studijā *MBM*. Albuma vāka autore Anna Streina (Strain).

Mūziķu grupa *Moonchild* ieguvusi ievērtību, viņi ievadījuši Stīvija Vondera (Stevie Wonder) un Džordžas Annes Muldrovas (Georgia Anne Muldrow) koncertus, atzinīgus vārdus viņiem veltījuši ievērojami mūziķi – Džilla Skota (Jill Scott), Tailers Gregorijs Okonma (Ty-

Andris Matsons

Jazz saxophonist/composer Bob Mintzer:
„Andris is an exceptional composer, arranger, trumpeter, and pianist. He has a very sophisticated grasp of melody, harmony, and rhythm. His writing and playing consistently rises above the crowd.”

ler Gregory Okonma, Tyler the Creator), dīdžejs Džezijs Džefs (DJ Jazzy Jeff), Patriks Douthits (Patrick Douthit, 9th Wonder), Džeimss Poizers (James Poyser).

Grupas *Moonchild* pirmais albums tiek pārdots ne tikai ASV, bet pat Japānā, un nav šaubu, ka arī jaunajam *Please Rewind* būs panākumi.

Informācija: www.thismoonchild.com
thismoonchild@gmail.com

Varbūt kādreiz varēsīm noklausīties šo talantīgo jauno mūziķu koncertu latviešu namā?

No kreisās: Andris Matsons, Ambera Navrana, Makss Briks

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRDOŠANA, PIRKŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA LATVIJĀ „STUDIO LEGALE”
Konsultants un darījumu eksperts Jānis Zeltiņš
e-pasts: zeltins.janis@gmail.com Tālr.: 29975584

Ziemeļkalifornijas latviešu kredītsabiedrība
Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union
P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146
Tālr.: 415-643-9926; fax: 415-643-9434
e-pasts: latviancu@sbcglobal.net
Biroja vadītāja **Sanita Vilgerte**, tālr.: 415-643-9926;
Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā – **Arnis Tūbelis**, tālr.: 415-334-6606

Losandželosas latviešu sabiedriskā centra ziņas

Š. g. 16. februārī notika Losandželosas latviešu sabiedriskā centra biedru (ziedotāju) gadskārtējā pilnsapulce, uz kuŗu ieradās 14 interesentu. Tomēr ar šādu skaitu pietika, lai sapulci pasludinātu par atklātu.

Nama statūti paredz, ka pilnsapulcē var lemt par darba kārtā paredzēto, ja piedalās vismaz 1/6 biedru, bet 2011. gadā nolēma: ja īsi pēc izziņotā sapulces sākuma laika nav biedru skaita kvōrums, pilnsapulce var notikt, vienalga, cik biedru ieradušies.

Aivars Jerumanis nolasīja pārskatu par 2013. gadu. Aktuālākais: 2013. gadā bijušas 11 valdes sēdes. Nama pārzinis Einārs Kalvāns ar dzīvesbiedri Ilzi Strazdiņu rūpējas par nama uzturēšanu. Nama talkā septembrī paveikts liels darbs, izmesti daudzi nevajadzīgie krāmi.

Pērn septembrī nama gada svētkos svinējām Losandželosas latviešu nama 40 gadu jubileju. Svētkos bija daudz apmeklētāju. Piedalījās Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā dr. Juris Buņķis ar dzīvesbiedri Tīnu Buņķi, sarīkojuma dalībniekus apsveica četri agrākie sabiedriskā centra priekšsēži. Priekšnesumos piedalījās tautasdeju kopa „Pērkonītis”, latviešu skolas audzēkņi, Losandželosas latviešu jauktais koris un vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!”. Sarīkojumu vadīja ceremonijmeistars Lauris Reiniks.

Diemžēl vēl aizvien nav izdevies atgūt no *Citibank* nama uzkrājuma kontā ieguldīto naudu – \$42 465.65. Kalifornijas pavalsts pārstāvji 2011. gada aprīlī atsūtīja paziņojumu, ka nauda no noguldījuma konta pārskaitīta „ieķīlāto līdzekļu kontā”. Iepriekšējo gadu sabiedriskā centra kasiere Dace Dābola Reimane un advokāts Jānis Lejnīeks uzrakstījuši pieprasījumu un neatlaidīgi cenšas panākt ieķīlātās naudas atgūšanu.

Kasē samazinājušies ziedojumi, ko atsūta līdz ar Nama kluba biedru maksu, kā arī Ziemsvētku ziedojumi. Bāra ienākumi ir mazi, lai gan dzērieniem ir uzcenājums. Steidzīgi jāremontē 40 gadu kalpojušais gaisa dzesinātājs, un tā kā daļas remontam vairs nav dabūjamas, iespējams, būs jāiegādājas jauns.

Aivars Jerumanis pateicās visiem nama valdes locekļiem par viņu aktīvo darbu.

Grāmatvede Vita Volkovska bija sagatavojusi Latviešu sabiedriskā centra kases pārskatu par 2013. gadu. Salīdzinot ar 2012. gadu, par 38% samazinājušies ienākumi, namu izīrējot cittautiešiem. Krietns pieaugums ir no nama sarīkojumiem, jo rīkotājiem ar nelieliem līdzekļiem izdevās sarīkot vērienīgu balli (nama svētkus). Nama pārvaldes sarīkojumu ienākumi, salīdzinot ar budžeta plānoto, pieauguši par 191%. Ziedojumi par kopējo Ziemsvētku kartīti, salīdzinot ar pērngadu, samazinājušies par 7%. Mazs ir bāra ienākums. Bāra vajadzībām

izdots \$4085, ieņemts \$9698. Peļņa – \$5613.

Laikposmā no 2013. gada 1. janvārim līdz 2014. gada 1. janvārim nama saimnieciskās darbības rezultātā ieņemts \$54 453, izdots \$38 843. Gada atlikums – \$15 610 (2012. gadā atlikums bija \$2241).

Nākamam darbības gadam ievēlētā nama valde: priekšsēdis – Aivars Jerumanis; sekretāre – Sandra Gulbe-Puķēna; kasiere – Vita Volkovska; bāra pārzinis – Jānis Taube jaunākais; biedrzine – Ieva Liepniece; pārējie valdes locekļi – Inguna Galviņa, Rūdolfs Hofmanis, Einārs Kalvāns, Valdis Ķeris, Liene Linde, Teodors Līlienšteins, Ivars Mičulis, Valdis Pavlovskis, Tālivaldis Paegle, Jānis Ripa, Dace Taube, Jānis Taube vecākais, Valdis Volkovskis, Aija Zeltiņa-Kalniņa.

Losandželosas latviešu sabiedriskā centra sekretāre
Sandra Gulbe-Puķēna

Brauksim uz latviešu namu kopā!

Varbūt kādam ir vēlēšanās doties uz sarīkojumu latviešu namā, dievkalpojumu, bet nav automašīnas, nepatīk vairs sēsties pie stūres, nav atjaunota auto vadītāja apliecība u. tml. Tādos gadījumos bez kautrēšanās ieteicams sazināties ar biedrības valdes locekļiem – centīsimies sameklēt latvieti, kas dzīvo tuvmā un var palīdzēt.

Braukt vairākiem kopā ir jautrāk un, daloties ar degvielas naudu, arī lētāk!

Par dubultpavalstniecību

Kopš 2013. gada 1. oktōbra pēc Pilsonības likuma grozījumu pieņemšanas iespējams iegūt dubultpavalstniecību.

Sīka informācija par to atrodama Lavijas ārlietu ministrijas vietnē: www.latvia-usa.org sadaļā „Pilsonības likuma grozījumi; Dubultpilsonība”.

Latvijas vēstniecības ASV adrese:

2306 Massachusetts Ave. NW,

Washington DC 20008, tālr.: 1-202-328-2840

Latvijas vēstniecības ASV trešā sekretāre Ilze Vītuma atbildēs uz visiem jautājumiem: tālr.: 1-202-328-2840; e-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Informāciju par dubultpavalstniecību var sameklēt arī Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes vietnē:

www.pmlp.gov.lv

Pilsonības un migrāciju lietu pārvaldes adrese: Čiekurkalna 1. līnija, 1, korp. 3, Rīga, LV 1026, tālr.: +(371)67219289; e-pasts pskn@pmlp.gov.lv

Laimas šokolādes muzejs Rīgā Staņislava Borbala projektētā ēkā

Pērn 18. decembrī ēkā Miera ielā 22 (pie Miera un Palīdzības ielas krustojuma), kur 1925. gadā dibināta šokolādes fabrika Laima, durvis vēra Laimas šokolādes muzejs. (Rīgā šokolāde sāka ražot 1870. gadā uzņēmumā *Th. Riegers* Zaļajā ielā 4.) Nams, kuņā atrodas Šokolādes muzejs, iekļauts Latvijas industriālā mantojama sarakstā, un to 1939. gadā projektējis arhitekts Staņislavs Aloizs Borbals.

Staņislavs Borbals piedalījās Losandželosas latviešu nama projektēšanā, viņš ir autors projektam *Courland Inn* (ēkai, kuņā būtu kafejnīca, izstāžu zāle, maza bibliotēka, pāris istabu tūristiem) Tobago, kas nav īstenots. Staņislava Borbala portrets ir pie sienas Architektu namā Torņū ielā Rīgā.

Laimas šokolādes muzeja vadītāja ir Dace Reisona. Muzeja platība – 520 m², ekspozīcijas iekārtošanai izmantotas 100 kg īsto kakao pupiņu. Muzejā darbnīcā apmeklētāji var izgatavot šokolādes konfektes. Ekskursi-

ja gīda pavadībā ilgst apmēram stundu, un tās laikā iespējams nogaršot karsto šokolādi, izgatavot savas īpašas šokolādes tāfelītes iesaiņojumu, nefotografēties un uz skatuves uzfilmēt kādu novēlējumu, kā arī uzzināt stāstu par kakao pupu un noskaidrot daudzus interesantus faktus par šokolādi un Laimu.

Muzeja koncepcijas autors ir Ņujorkas latvietis Norvels Hermanovskis, Viņa vectēvs Teodors Hermanovskis bija pirmais Latvijas satiksmes un darba ministrs un ievērojams būvinženieris.

Laimas šokolādes muzejs tapis ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalstu. Ēkas atjaunošana un muzeja iekārtošana izmaksāja gandrīz miljonu latu, no tiem vairāk nekā 200 000 latu ir ERAF finansējums.

Muzejs atvērts katru dienu, izņemot pirmdienas, no pulksten 10 līdz 7. Ieeja: strādātājiem €7; skolēniem, studentiem, pensionāriem €5; 3-6 gadu veciem bērniem €3; bērniem līdz 3 gadu vecumam brīva.

Cēsīs atklās PLMC muzeja Ripas ģimenes vārdā nosaukto galeriju

Ņujorkas latvietis Norvels Hermanovskis aktīvi iesaistījies arī Pasaules latviešu mākslas centra (PLMC) izveidē Cēsīs, Lielajā skolas ielā 6. Agrāk šajā ēkā bija arodskola. Mūsu biedrības biedrs, arhitekts Jānis Ripa, viņa māsa Aija Hortona un Ruta Vebere Pasaules latviešu mākslas centram ziedoja no saviem vecākiem Oļģerta un Annas Ripas mantojumā iegūto apbūves gabalu Siguldas centrā. Pārdodot šo īpašumu, PLMC vadītāji varēja financēt izstāžu telpu pārbūvi Cēsīs. Pateicībā par dāsno ziedojumu viens jaunā muzeja spārns nosaukts Ripas ģimenes vārdā. Izstāžu telpu izveidei nepieciešami aptuveni 100 000 ASV dolaru, lielākā daļa šīs summas ir saziēdota, bet ziedojumi vēl nepieciešami. Atbalstītāji lūgti sazināties ar PLMC valdes priekšsēdi Leldi Kalmīti, e-pasts: leldekalmite81@gmail.com tālr.: 708-369-2355.

Pasaules latviešu mākslas centrā apmeklētājiem būs iespēja aplūkot vairākus tūkstošus no 1945. gada līdz mūsdienām ārpus Latvijas tapušus mākslas darbus

PLMC vietne tīmeklī: www.latviandiasporaart.org

Ar Boršteinu ģimenes dāsnu finansiālu atbalstu biedrība „Rūvenietis” laidusi klajā Ēvalda Siliņa dziesmu grāmatu bērniem

Komponists, diriģents un pedagogs Ēvalds Siliņš 10. martā svinēja 95 gadu jubileju. Tieši viņa vārdadienā, 9. martā, Rūjienas tautasnamā notika Ēvalda Siliņa dziesmu grāmatas bērniem klajā laišanas ļoti sirsnīgas svinības.

Ēvaldam Siliņam mūzika palīdzējusi dzīvot un izdzīvot. Māmuļa jau mazotnē dēlu ievadīja mūzikas pasaulē, par ko viņš ir bezgala pateicīgs. Visu savu mūžu komponists ziedojis Latvijas skolu jaunatnei un ir pārliecināts, ka dziedāt var iemācīt ikvienu, arī rūcējus.

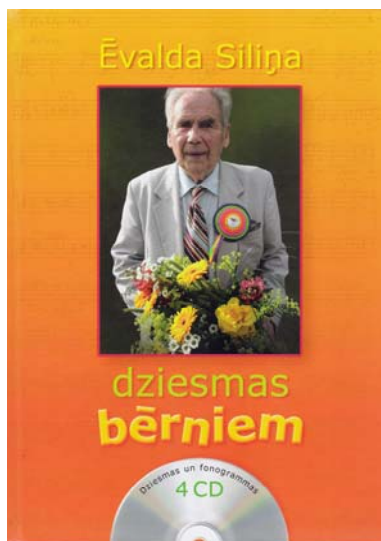
Jaunajā izdevumā sakopotas 56 skaistākās Ē. Siliņa komponētās dziesmas bērniem, tostarp labi pazīstamās – „Mikausis”, „Runcis Ūšuks”, „Kāda katram dziesma”, „Grāmata”.

Dziesmu tekstu autori ir dažādi. Grāmatai pievienoti četri tvarti, divos dziesmas iedziedājusi Rūjienas vidusskolas mūzikas skolotāja Digna Gailīte, divos ieskaņots tikai mūzikālais pavadijums. Grāmata būs ļoti noderīga bērnodārzos un skolās, to var izmantot arī dziedāšanai mājās. D. Gailīte bijusi Ēvalda Siliņa skolniece, vēlāk kollēģe, viņa arī tagad bieži satiekas ar savu skolotāju.

Dziesmu fonogrammas izveidoja Guntars Aizupietis. Bērnībā viņš ar sajūsmu klausījies un dziedājis Ēvalda Siliņa dziesmas, kas viņam palīdzēja iemīlēt mūziku.

Ilustrācijas grāmatā zīmējuši 32 Rūjienas un trīs Valmieras bērni.

Rūjienas izstāžu zāles vadītāja, Ēvalda Siliņa meita

Līga Siliņa grāmatu vēlējās izdot jau pirms pieciem gadiem, kad tēvam bija 90 gadu, bet pietrūka līdzekļu. No Izglītības un Zinātnes ministrijas nekādu atbalstu saņemt neizdevās, par laimi palīdzēja paziņas – mūsu biedrības biedri Rota un Gunārs Boršteini, Rotas māsa Vita Kākule no Miņneapolis, Elena Makoveičuka no Zviedrijas, SIA Rūjienas saldējums, Burtnieku, Rūjienas un Naukšēnu novada pašvaldības.

Ē. Siliņš ir daudzu tautsdziesmu apdaru autors, viņš komponējis dziesmas pieaugušajiem, arī populāro kaņavīru dziesmu „Paliec sveiks, mans mazais draugs”.

Ēvalda Siliņa dziesmu grāmatas bērniem izdevējs – 2010. gada 1. jūnijā dibinātā biedrība „Rūvenietis”, kuŗas mērķis ir saglabāt Rūjienas kultūrvēsturisko mantojumu un populārizēt Rūjienas vārdu. Informācija tīmeklī: www.ruvenietis.lv

E. Siliņa dziesmu grāmata bērniem iespiesta apgādā Zvaigzne ABC 2000 eksemplāros, cena – €20, sūtīšana uz ASV – €11,09; kopā – €31,09.

Grāmatu var iegādāties Rūjienas izstāžu zālē, sazinoties ar Līgu Siliņu (tālr.: 37126381413) vai pārskaitot naudu uz biedrības „Rūvenietis” kontu:

Reģistrācijas apliecība B 012878;

Reģ. Nr. 400081608120;

Konts Swedbank AS LV21HABA0551028615997;

Rūjiena, Valdemāra ielā 5-1 LV 4240

L. Siliņa lūdz precīzi uzrakstīt adresi, kur grāmatu nosūtīt. Tā kā mūsu vīru koris jūnijā dosies uz Latviju, var koristus palūgt grāmatu nopirkt un atvest.

Ēvaldu Siliņu grāmatas klajā laišanas svinību dienā Rūjienas tautasnamā ievada mazmazmeita Kristīne Lenša un mazdēls Ēvalds Troiņikovs

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA

Mājas vērtības noteikšana un sagatavošana pārdošanai; konsultācija par tirgus tendencēm un mājas uzlabošanu; *Investment* īpašumi;

Executor of Trust/Estate pakalpojumi;

kvalifikācija aizņēmumiem māju

iegādei; pārfinancēšana u. c.

NEKUSTAMO ĪPAŠUMU

EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS, MBA

Shorewood Realtors – Achiever's Circle

Tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: mleikarts@gmail.com

Sandim Kondrātam zelta un sudraba medaļa ledus skulptūru konkursos

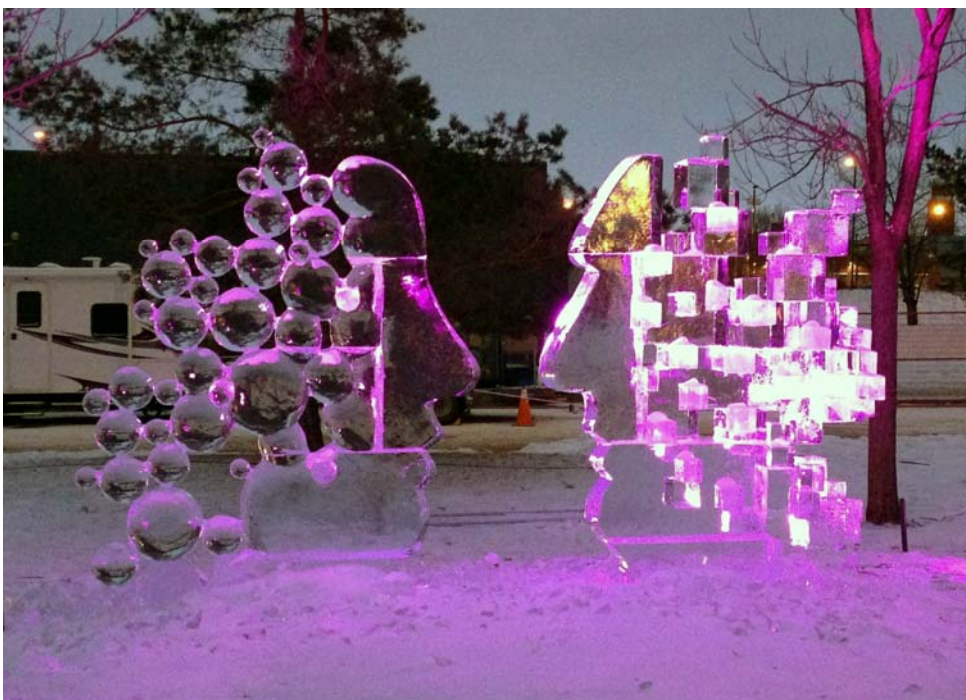
Sandis Kondrāts Oregonas pavalsts pilsētā Bendā konkursā *Winterfest 2014* 15. februārī par ledus skulptūru „Es tevi mīlu mūžīgi” (I Love You Forever) ieguva zelta medaļu. Tēlnieks skulptūru izveidoja piecu stundu laikā no 520 mārciņām ledus. Gaisa temperatūra bijusi +45 F, bet siltums skulptūrai palīdzējis, jo „mīlestība kusa”.

Janvāra beigās S. Kondrāts ar dzīvesbiedri Sū Makgrū (Sue McGrew) festivālā *Ice in Whyte* Edmontonā, Kanadā, ieguva sudraba medaļu par skulptūru „Es domāju, tu domā” (I Think, You Think). Skulptūras izveidošanai vajadzēja 12 stundas un 3900 mārciņu ledus. S. Kondrāta piedalīšanos festivālā atbalstīja Edmontonas latviešu biedrība „Imanta”, kuŗas vadītāja ir Ena Rudoviča. Tēlnieks festivāla dienās Edmontonā palīdzēja rīkot Latviešu kultūras dienu un izveidoja skulptūru, paūzot latviešu atbalstu Ukrainai – tajā latviešu simboli sargā ukraiņu brīvības simbolu.

S. Kondrāts gadu dzīvoja Takomā, bet nesen pārcēlās uz Sietlu un bieži redzams latviešu sabiedrībā. Viņš daudz ceļo, piedalās skulptūru festivālos un konkursos visā pasaulē. Pērngada decembrī viņš bija aicināts uz smilšu skulptūru festivālu Melburnā un konkursu Sidnejā. Pirms pāris gadiem S. Kondrāts uzzinājis, ka Melburnā dzīvo viņa radi, un radās iespēja viņus satikt. Informācija: www.sandissue.com un www.sand-is.com
e-pasts: sandis.kondrats@gmail.com I. M.

Tēlnieks Sandis Kondrāts pie ledus skulptūras „Es tevi mīlu mūžīgi”

S. Kondrāta un S. Makgrū ledus skulptūra „Es domāju, tu domā”

Trāpīgas rindas

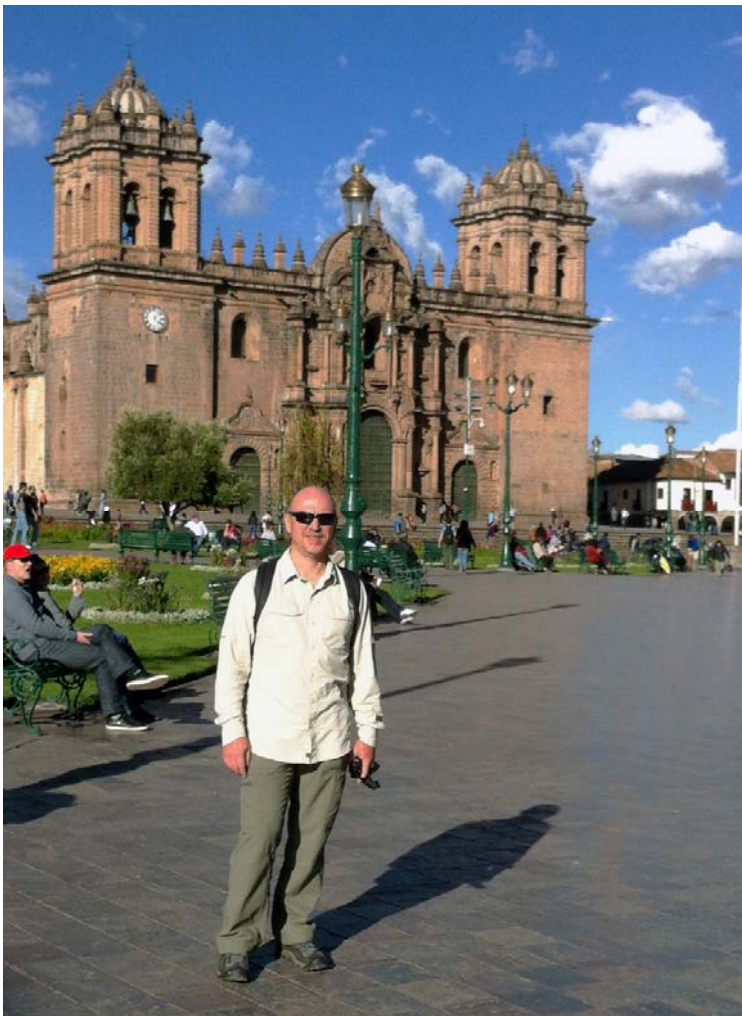
Vienkāršajam, fiziskajam darbam piemīt savs vilinājums. Tu, cilvēks, dažu rītu piecēlies sliktā omā, negribīgs, iztukšojies. Ja tāds piesēdīsies pie rakstāmmašīnas, skaidrs, ka nekas neuzrakstīsies, diena būs neauglīga, izniekāta un prāts vakarpusē vēl īgnāks. Noliktavā, turpretim, jau ienākot izklaidē biedru sveicieni un smiekli. Tu sāc vien tāpat līkņāties, un raugi, jau sagaidīts pirmais pārtraukums, pusdienas, launaga laiks, un nelāgā diena laimīgi noveikta! Tu saņem savu parasto algu un staigā mājā itin mundrs un gandarīts. Un vēl kāda ērtība: līdzko tu nocel rokas no sava „melnā” darba un to pārņem tālāk citi, tev par to vairs nav nekādas bēdas. Bet pamēģini rakstīt! Pēc desmit un vairāk gadiem kritiķi izrok sen aizmirstas un sen atzītas kļūdas un uzvaroši plivinās tās jums gar degunu.

No Anšlava Eglīša stāsta „Svomperi” grāmatā „Neierastā Amerika” (1954)

Pārgājiens pa Inku taku

Par ceļojumu uz Peru un pārgājienu pa Inku taku domājām jau kopš tā laika, kad mūsu vecākā meita Kristīne atsūtīja sava ceļojuma fotografijas. Iedomājāties, ka kaut kur Peru kalnos varētu atrast iedvesmu un gudrību nākamajiem dzīves posmiem. Un, kā jau parasti notiek, kad īstais brīdis ir klāt, viss brīnišķīgi nokārtojās. Kristīnei bija brīvlaiks, viņa varēja pieskatīt mazo māsu Elsu, un mums izdevās dabūt atļauju pārgājenam. Tā kā pārgājienu pa Inku taku kļūst arvien populārāki, katru gadu Peru valdība noteikusi izdot noteiktu skaitu atļauju. Ieteicams pieteikties vismaz gadu iepriekš, īpaši, ja plāno ceļot vasarā.

Mūsu ceļojums sākās senajā inku galvaspilsētā Kusko, kas atrodas 11 000 pēdu virs jūras līmeņa. Kusko celtnes atgādina spāņu architektūru, bet ēku pamatā ir seno inku celtās sienas. Pilsētas vidū ir vairākas katoļu baznīcas. Svētdienas rītā bijām pārsteigti, redzot, cik daudz cilvēku dodas uz dievkalpojumu. Grūti ticēt, ka šajā nelielajā pilsētā, ko viegli izstaigāt kājām, ir tik daudz iedzīvotāju. Acīmredzot pilsētniekiem piedro-

Pēteris Brecko pie katedrāles Kusko pilsētas galvenajā laukumā Plaza de Armas

Latvijas Republikas parku Limas pilsētas Miraflores pašvaldības teritorijā 2008. gada 14. maijā atklāja Latvijas prezidents Valdis Zatlers, būdams darba vizītē Peru; parka platība ir 400 m²

jas apkārtējo ciemu iedzīvotāji. Kusko tuvumā ir vairākas interesantas vietas, kas liecina par inku vēsturi. Mēs ieradāmies pāris dienu pirms pārgājienu pa Inku taku, lai pierastu pie augstuma, un laiku pavadījām, iepazīstot Kusko apkaimi. Mums izdevās aizbraukt uz svēto Uruvambas ieleju, kur kalnu terasēs inki audzējuši un joprojām audzē apmēram 2000 šķirņu kartupeļu, kā arī ļoti iecienītās kņojas (no to sēklām iegūst miltus, putraimus, kafijas surrogātu, gatavo dzērienus), kukurūzu, augļus un dažādus dārzeņus. Svētā ieleja atrodas pie upes, tā ir 62 jūdžu gara, un mēs apskatījām tikai mazu daļu no tās. Iegriezāmies Pisakas ciema tirgū, kur mums ieteica iegādāties suvenīrus un dāvanas mājiņniekiem. Mums acis kļuva raibas no neskaitāmo peruāņu cepuru, somu, adīto džemperu spilgtajām krāsām. Pavadījām tur labu laiciņu, izvēloties dāvanas. Bijām ļoti apmierināti ar interesanto pieredzi, kādu guvām, kaulējoties ar laipnajiem un labirdīgajiem pārdevējiem, un priecājāmies par skaistajām adītām jakām un somām, ko nopirkām meitām. Diemžēl šīs dāvanas ceļojuma beigās mums nolaupīja, izvelkot no somas

Kafejnīca Kusko ar interesantu nosaukumu

Acis žilba no austo un adīto jostu krāšņuma

Suvenīru pārdevēja pie Titikakas ezera

**Ar adīšanu Titikakas ezera apkaimē
nodarbojas tikai vīrieši**

Lamas un alpakas – kalnu saimnieki

Inku lauksaimniecības terases

**Suņi Peru redzami vai pie katras mājas; viņi brīvi
jūtas arī Kusko galvenajā laukumā**

visu dāvanu saini. Mūs iepriekš brīdināja, ka zādzības Peru neesot retums, bet cilvēki tur ir ļoti labsirdīgi, tāpēc tādi brīdinājumi viegli aizmirstas. Dažu nākamo dienu laikā mums izdevās apskatīt Saksavamanas cietoksni, Arekipu, Tambomacheju, Činčero un Kusko pilsētas muzejus. Daudzas vietas bijām redzējuši *National Geographic* dokumentārfilmās. Protams, īstenībā drupas ir daudz iespaidīgākas. Inki bijuši lieliski architekti – visas celtnes būvētas, rēķinoties ar iespējamām zemestrīcēm, logi un durvis apakšā ir platākas nekā augšā, un arī celtnu sienas ieliecās uz iekšu. Pie sevis spriedām – ja tas ir labākais veids, kā pasargāt celtnes no zemestrīces, kāpēc šādu metodi neizmanto tagad? Senie inki pielūdza dabu – ir saulei, mēnesim, ūdenim, dzīvniekiem un putniem veltīti tempļi. Daži celti no milzīgiem 30 pēdu augstiem, 16 pēdu gaļiem un 13 pēdu platiem akmeņiem. Tāds liels akmens sveķ apmēram 250 000 mārciņu, un ir vairāki viedokļi, kā akmeņi pārvietoti – iespējams, tie ripināti uz koka baļķiem. Ir arī citas teorijas – inki pratuši akmeņus pacelt, vai varbūt šīs ēkas savām vajadzībām cēlušī citplanētieši.

Cerējām trīs dienu laikā pie augstuma pierast, bet, ātri ejot, drīz vien aptrūka elpas. Iegādājamos ieteiktās kokaīnkrūma lapas, ko ņemt līdzī pārgājienā. Vakarā pirms pārgājiena mūsu grupai bija sanāksme, pavadoņi Edijs un Karloss pastāstīja, kas pārgājiena laikā sagaidāms. Iepazināmies ar pārējiem deviņiem grupas dalībniekiem. Bijām pacilāti noskaņoti, kaut gan mazliet uztraucāmies, vai varēsīm tikt līdzī jauniem un atlētiskiem cilvēkiem.

Nākamajā dienā pulksten četros no rīta sēdāmies autobusā un braucām uz Čilkas pilsētu. Vērojām, kā 17 nesēju kārtoja lielas mugursomas ar teltīm, pārtiku, virtuves iekārtām, pat saliekamiem galdiem un krēsliem. Uz zinājām, ka pēc noteikumiem nesēju soma nedrīkst pārsniegt 30 kilogramu. Spriedām – ja šie neliela auguma vīri var ātrā solī izstaigāt Inku taku, nesot 30 kg smagas somas, tad mēs arī noteikti varēsīm.

Pēc obligātās fotografēšanās pie Inku takas zīmes sākām ceļojumu 7200 pēdu augstumā. Apbrīnojām Uruvambas upi, sniega parklātās kalnu virsotnes un pasakaini skaisto ieleju terases, kur zemnieki audzē kukurūzu, kinojas un kartupeļus. Kalnu augstums mūs neietekmēja, varbūt palīdzēja pacilātais garastāvoklis vai kokaīnkrūma lapas. Ne visiem veicās tik labi kā mums. Daži jutās ļoti slikti un pat sāka šaubīties, vai varēs pabeigt pārgājienu. Pusdienu laikā bijām pārsteigti par ēdiena kvalitāti, un visu nākamo ēdienreīžu laikā nepārstājām brīnīties, kā pārnēsājamā virtuvē var pagatavot tik

Neaizmirstams skats uz Maču Pikču

Ļoti gribas lidot!

Mūsu nesēji un pavadoņi

Titikakas ezera peldošā sala, izveidota no ezerā augošajām zālēm

Uz Titikakas ezera peldošās salas satiktā meitene

Saruna uz ielas

daudz dažādu garšīgu ēdienu. Mūsu pavadoņi Edijs un Karloss brīdināja, ka pirmajā dienā notikusi tikai iesildīšanās, nākamās dienas pārgājiens būs desmit jūdžu garumā pa akmens kāpnēm uz Varmivanusku (Mīrušās sievietes pāreju), kas atrodas 13 780 pēdu augstumā. Viņi gan nepateica, ka brīžiem pa kāpnēm vajadzēs rāpties ne tikai ar kāju, bet arī ar roku palīdzību...

Nākamā dienā aizelsušies soļojām desmit jūdzes augšā kalnā pa kāpnēm, aizbāzuši aiz vaiga kokaīnkroma lapas. Toties dabūjām apbrīnot fantastiski skaisto ainu no kalna virsotnes 13 780 pēdu augstumā un redzēt inku cietokšņu Runkurakaijas un Saijakmarkas drupas. Ceļojuma sākumā svilināja saule, bet beigās pūta ledains vējš. Mūsu pavadoņi izšķīrās, Edijs gāja grupas priekšgalā, Karloss kopā ar vislētāko grupas dalībnieku, ko mocīja kalnu slimība. Vietās, kur skats uz kalniem bija visskaistākais, Edijs spēlēja zamponu, kas līdzinās vairākām kopā sasietām stabulēm, un stāstīja par inku mūziku, ticējumiem, mācīja kečvu valodas vārdus. Viņš teica, ka inki svinēja saulgriežus un pielūdza dabas parādības – vēju, sauli, mēnesi, zemi, sievišķo un vīrišķo. Saulei velītītie tempļi celti, lai rīta saules pirmie stari apstaro altāri. Aprēķināts, kuņas vietas saule apspīd saulgriežos, un tur uzcelts altāris. Lauksaimniecība, izņemot Svēto ieleju, attīstīta kalnos uz terasēm. Dažviet audzējot pat 200 dažādu kukurūzas šķirņu. Zirgu inkiem nebija, bet zemi terasu būvēšanai atnesa no Svētās ielejas upes kalnu pakājē. Neviens līdz šim nezina, kā tas paveikts. Arī, kā uzbūvētas inku celtnes no milzīgiem akmeņiem, kas salikti tik cieši kopā, ka starp tiem nevar iespraust pat papīra lapu.

Vakarā, atnākuši uz nometni, mīlojāmies ar gardām vakariņām un labāk iepazīnāmies ar citiem grupas biedriem. Visiem pārgājiens bija kas īpašs, par ko sen sapņots. Mūsu grupā bija kāda studente un viņas tēvs, divas skrējēju kluba dalībnieces, pārējie viņu augstskolas biedri vecumā no 25 līdz 37 gadiem. Gandrīz visi bija pārgājiemam pamatīgi gatavojušies, piedalījušies triatlonos, skrējienos, gašos pārgājienos. Tomēr vakarā no teltīm atskanēja vaidi, jo daudziem sāpēja pārpūlītie muskuļi.

Nakti pavadījām kalnos 12 000 pēdu augstumā. Gulējām ar cepuri galvā, jo mūs brīdināja, ka naktīs būs sals. No rīta pamostoties, katrs ķēra fotoaparātu. Saulei austot, apkārtējo kal-

Seno inku pēctecis

nu krāsas nemitīgi mainījās, un katra ainava bija savādāka un pasakaini skaista.

Trešajā dienā pārsvarā soļojām pa kāpnēm lejā, brīnīdamies, kāpēc nelielā auguma inkiem vajadzēja celt tik augstas kāpnes. Iet pa tām bija ārkārtīgi grūti. Pamanījām, ka nesēji ar visām mugursomām skrien skriešus. Pamēģinājām arī mēs, un izrādījās, ka tas ir daudz ātrāks un ekonomiskāks pārvietošanās veids. Mugursomas nemaz netraucēja, gluži otrādi – radīja papildus stabilitāti. Vajadzēja tikai uzmanīties, lai nepaslied kāja. Mūsu pavadoņi par to nepriecājās un pastāstīja mums par dažiem gadījumiem, kad pādroši ārzemju tūristi gājuši bojā, nokrītot no Inku takas.

Tomēr soļot deviņas jūdzes pa kāpnēm lejup mums negribējās un, apsolijuši uzmanīties, turpinājām skriet. Šajā dienā redzējām inku cietokšņu Pujupatamarkas un Vinjeiveinas ļoti iespaidīgas drupas. Tikai vēlāk sapratām, ka Peru ir daudz Maču Pikčai līdzīgu vietu. Starpība ir, ka uz Maču Pikču var aizbraukt ar vilcienu, bet pārējie Inku takas cietokņi atrodas starp kalniem.

Pujupatamarka ir iespaidīga pilsēta – te ir 15 māju, ūdens kanāļi, rituālu vietas, apkārt lauksaimniecības terases. Pilsētu ietver kalni, ieleju zemāk klāj mākoņi. Mums paveicās, jo, kad ieradāmies, pilsēta bija tukša, pa terasēm klaiņoja tikai dažas lamas. Vinjeiveina ir maza Maču Pikču kōpija. Bijām tur vēl vakarā, un pilsēta, saulei rietot, likās ļoti iespaidīga. Satikām pāri no Anglijas, viņi Vinjeiveinā bija saderinājušies, un nodomājām, ka tā ir piemērota saderināšanās vieta, jo kečvu valodā *Wiñay Wayna* nozīmē „mūžīgi jauns”.

Pēdējā vakarā pavadoņi mums sagādāja īstas dzīres, uz galda netrūka pat tortes! Ar nesējiem iepazināmies jau pirmajā dienā. Pavadoņi sarīkoja tikšanos, un katrs nesējs par sevi pastāstīja, galvenokārt pieminot ģimeni un bērnu skaitu. Pārsvarā viņi bija lauksaimnieki un grūto nesēju darbu uzņēmušies, lai uzturētu ģimeni, jo savādāk nevarētu iztikt. Mūs pārsteidza, ka lielākoties visiem bija tikai viens vai divi bērni. Arī mēs pastāstījām katrs par sevi, tādējādi radot savstarpēju saprašanos.

Pēdējā dienā visiem nesējiem vajadzēja dot dzeņamnaudu. Pirms ceļojuma lasījām, ka dzeņamnaudas došana ir tradīcija. Summa bija iepriekš noteikta, mēs naudu ielikām aploksnē un iedevām nesēju vadītājam. Vēlāk vakarā redzējām, ka visi nesēji sapulcējās teltī, kur vadītājs katru izsauca un izdalīja naudu. Vēl vēlāk vakarā mūsu pavadoņi Edijs pie katra grupas dalībnieka pieveda vienu vīru, paskaidrojot, ka šis cilvēks nesis mūsu teltis un guļammaisus un viņam jāiedod dzeņamnauda. Nebrīnījāmies, jo par to jau mūs brīdināja iepriekš. Šie „personīgie nesēji” bija gados vecāki vīri, kas pārgājiena laikā nesa vissmagākās nastas.

Nākamā rītā cēlāmies pulksten trijos no rīta, lai būtu

pirmie pie vārtiem uz Inku takas pēdējo posmu. Pēc brokastīm atvadījāmies no nesējiem, kuŗi novāca mūsu mazo nometni un ar vilcienu devās atpakaļ uz Kusko. Vēlreiz viņiem pateicāmies par palīdzību, apbrīnojot viņu spēku un izturību. Pavadoņi mūsu pārgājienam bija ļoti izplānojuši, un pie pēdējā posma vārtiem mūsu grupa bija pirmā. Sēdējām tumsā, galvai piestiprinātās lampiņas apgaismoja tuvāko apkārtni, un divas stundas gaidījām, kad atvērs vārtus. Pārrunājām pēdējo trīs dienu piedzīvojumus. No mūsu grupas 11 dalībniekiem četri pārcieta augstuma slimību, bet visi tika līdz pēdējam posmam. Apkārt dzirdējām visdažādākās valodas, likās, ka pie šiem vārtiem sapulcējušies visas pasaules pārstāvji. Pulksten sešos no rīta vārti tika atvērti, pārbaudītas mūsu atļaujas, un mēs devāmies uz galamērķi. Izmantojot priekšrocību, ka mūsu grupa rindā bija pirmā, mēs abi ļoti gribējām pirmie nokļūt līdz Saules vārtiem, jo no turienes paveŗas brīnišķīgs skats uz Maču Pikču, īpaši saulei lecot, un to vēlējamies vērot klusumā, bez cilvēku pūļiem. Karloss mums nāca līdz, jo ceļš vietām esot bīstami slidens. Viņš parādīja vietu, kur divus pavadoņus nosita no kalniem noslīdējušie akmeņi. Aizelsušies un piekususi izbaudījām desmit minūšu klusuma pie Saules vārtiem un vērojām, kā no mākoņiem iznirusī saule apspīd Maču Pikču. Karloss pastāstīja, ka šajā vietā varot sazināties ar seno inku gariem un lūgt viņiem „atrast spārnus”. Viņš pats spārnus esot atradis. Nospriedām, ka viņam noteikti ir spārnī, jo šo ceļojumu veic trīs vai četras reizes mēnesī. Drīz Saules vārtus sasniedza pārējie mūsu grupas dalībnieki un pakāpeniski ieradās vēl citi. Varēja redzēt, ka visi ir pacīlātā noskaņojumā. Iespējams, šajā vietā patiešām var iegūt spārnus. Apmēram pēc divdesmit minūtēm sasniedzām Maču Pikču. Tur bija daudz cilvēku, un viegli varēja pateikt, kuŗi atbraukuši ar autobusu un kuŗi nākuši kājām. Mēs dušu nebījām lietojuši četras dienas! Maču Pikču katru dienu ierodas 2500 cilvēku. Zinātnieki domā, ka zemāk džungļos ir vēl liela pilsētas daļa, bet negrib to atklāt, jo, izcērtot kokus, kalni var sabrukt un līdz ar to Maču Pikču.

Kādreiz „pazaudētā pilsēta”, ko 1911. gadā džungļos nejauši uzgāja vietējo zemnieku dēls, tagad ir plaši pazīstama, par to var atrast daudz aprakstu un attēlu. Droši vien ikviens grib kādreiz redzēt Maču Pikču, un ir vērts tur nokļūt. Apbrīnojot šo no mūsdienām tik atšķirīgo seno civilizāciju, prātā iešāvās doma, ka pasaule izskatītos pavisam citāda, ja nevis spāņi atklātu Ameriku, bet inki Eiropu. Dažu stundu laikā paspējām apskatīt Maču Pikču ēkas un altārus, arī pagulēt zālienā, vērojot kalniem pāri peldošos mākoņus un mēģinot sajust seno inku garu klātieni.

Vakarā mūsu grupas dalībnieki tikās restorānā kopējās pusdienās un atvadījāmies no pavadoņiem. Jāteic, vi-

ņi godīgi un apzinīgi pildīja savu darbu, centās mūs uzjautrināt, rūpējās par tiem, kuņģus mocīja augstuma slimība, un iepazīstināja ar inku kultūru. Pēc pusdienām ar vilcienu braucām atpakaļ uz Kusko. Tur viesnīcā mūs gaidīja tīras gultas un karsta duša.

Nākamajā dienā, staigājot par pilsētu, uz ielas ieraudzījām Karlosu, un šķita, ka tiekamies ar sen neredzētu draugu. Iespējams, Karloss jutās tāpat. Uzzinājām, ka nākamā dienā viņš būs pavadonis citai grupai, kas dosies uz Maču Pikču.

Mēs labprāt dalīsimies pieredzē, ja kāds plāno doties uz Peru vai pārgājienā pa Inku taku un pirms tam grib aprunāties.

Pēteris un Iveta Brecko

PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU

Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu krekls, rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba pogām, josta, izšūta balta sievas aube, sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sarkans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, villaine ar bārkstīm, trīs mazas sudraba saktiņas.

Izmērs: 10-12 (ASV). Cena \$500

Piedāvāju pirkt arī Kārļa Grenciona darinātas sudraba zīļu krelles, apmēram 29 collas (25 zīles), \$700

Tālr.: 760-565-6135

Aicinājums pieteikties un piedalīties zolītes, pokera un novusa spēles turnīros;

Izziņas: pegijat@inbox.lv
vai jetaube@earthlink.net

**Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot vai rakstot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com**

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Dziesmas varenais spēks

Vašingtonas universitātes asociētais profesors Guntis Šmidchens sarakstījis grāmatu *The Power of Song* un Sietlā, Ziemeļvalstu kultūras mantojuma muzejā (Nordic Heritage Museum) 11. februārī notika grāmatas klajā laišanas svētki. Vašingtonas universitātes Skandinavu studiju padomdevēju valdes priekšsēdis Andris Rogainis sarīkojuma apmeklētājus iepazīstināja

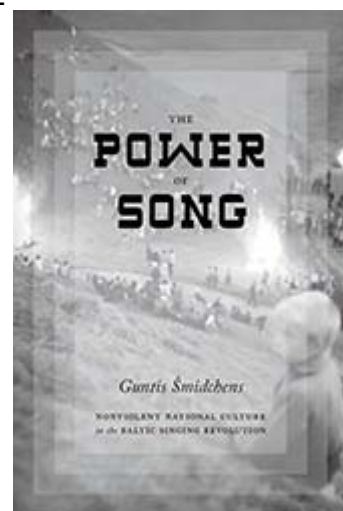
ar grāmatas autoru, pastāstot, ka Guntis Šmidchens Indīanas universitātē 1996. gadā ieguvis doktora gradu, bijis Vašingtonas universitātes Baltijas studiju programmas lektors, asistējošais profesors, kopš 2012. gada ir asociētais profesors Skandinavu studiju departamentā Vašingtonas universitātē Sietlā. G. Šmidchens prot igauņu, latviešu un lietuviešu valodu, ir Baltijas studiju apvienības prezidents un Baltijas studiju vasaras institūta sadarbības direktors, 1997. un 2001. gadā bijis konferences „NATO paplašināšana un Baltijas valstis” organizācijas komitejas loceklis. G. Šmidchens saņēmis Igaunijas valsts augstu apbalvojumu – Māras zemes krustu.

Guntis Šmidchens pastāstīja, ka viņa grāmata ir dokumentācija par Baltijas valstu dziesmoto revolūciju, cenšoties atgūt neatkarību. Uz ekrāna tika parādīti videofilmas fragmenti, vēsturisko notikumu attēli, arī ainas no režisora Juŗa Podnieka 1991. gada dokumentārfilmas „Krusta ceļš”. Profesors G. Šmidchens angļiski pārtulkojis vairāk nekā 100 igauņu, latviešu un lietuviešu nevardarbīgajās brīvības cīņās dziedātās dažādās dziesmas.

Domājot, kāds varētu būt grāmatas nosaukums, Guntis Šmidchens atcerējies Ausekļa dzejoļa rindas: „Dziesmu vara aizdzina kaŗu, tautu izglāba dziesmu gars!”

Skandinavu studiju departamenta vadītājs profesors Jāns Sjaviks (Jan Sjavik) un citi mācībspēki augstu novērtē sava kollēgas G. Šmidchena darbu. Šis monumentālais izdevums būs vērtīgs uzzīņu avots.

Grāmata *Power of Song* izdota 2013. gada decembrī *University of Washington Press* apgādā; 446 lpp., 18 ilustrācijas, cena \$50.

Šanhajas parki un zaļumi – lielpilsētas skaistās plaušas

Savas plaušas neviens nedabū redzēt, pat kaislīgs smēķētājs ne, kam tas būtu labs brīdinājums. Pilsētas plaušas redz un jūt visi, ja ne tā, varam noslāpt vārda vistiešākajā nozīmē.

Pilsētā, kuŗā nepartraukti elpo vismaz 20 miljoni iedzīvotāju (un arī viņu automašīnas), daudzviet atrodas tādas kā mazas oāzes, kur pakavēties un atveldzēt acis un izvēdināt elpvadus – parki, lielāki vai mazāki laukumi, gaŗas augu un ziedu kastu rindas. Tās norobeŗo autoceļu, divriteņu braucēju joslas un ietves, puķes koŗi zied pat ielas vidū, veidojot robeŗķirtni braucamās daļas joslām. Turklāt to zaļums un koŗums ziemā nebūt nav nobālējis. Acis žilbina alpu vijolīŗu un acāliju krāŗņums. Staigājot pa lielpilsētu janvārī un februārī, daŗkārt gribas piemiegt acis un iztēloties, ka esi Latvijā maijā, jūnijā vai augstā, kad aumaļām zied atraitnītes, samtenes, lefkojas, kliņģerītes... Lefkojas ir seviŗķi smarŗīgas, tām blakus gribas pakavēties visilgāk. Un aizsapņoties...

Dekorāţīvo augu stādījumi Šanhajā ir ļoti bagātīgi, tie tiek kopti arī ziemā un ŗķiet, ka ŗeit nav pieņemts tos izraustīt vai izbradāt. Tikai reiz redzēju bērnu ratiņos ar parkā noplūktu ziedoŗu zaru rokā. Ak vai, kas pie mums notiek Latvijā ievu un ceriņu ziedēŗanas laikā – ziedoŗie zari bez ŗelastības tiek nolauzti un jau pēc daŗām minūţēm nomesti zem kājām...

Protams, kārtībniekus redz daudzviet, ielās patrulē policijas automaŗīnas, sargposteņi ir visos parkos. Skulptūru dārzā pie Beidzinas un Čengdu ielas krustojuma glīti uzraugu namiņi redzami ik stūrī un ne velti – dekorāţīvie mākslas darbi nav apķēpāti ar krāŗu vai „izdaiļoti” ar uzrakstiem. ŗur tur redzamas īpaŗas apkopēju vienības sejas maskās centīgi berŗam ielu dekorāţīvos reŗģus un ziedu kastes! Visvairāk Šanhajā mani sajūsmina pēdējos gados modē nākuŗās ziedu sienas – no maziem podiņiem kā mozaīkā tiek salikti ziedu un dekorāţīvo augu paklāji ne tikai pie slavenās pastaigu promenādes Bundas, bet arī daudz nomaļākās vietās. ŗajos gaumīgi saskaņotajos veidojumos visvairāk izceļas ŗīnas kāposti – to zaŗdzeltenie un violētie cekuli puķu sienām pieŗķiŗ īsta gobelēna izskatu. Ziedi ieauŗti arī lielformāta dekorāţīvo figūru karkasos, kur dominē faunas un flōras motīvi – milzu tauriņi, zvēri, putni. No attālumā ŗķiet, ka figūras apauguŗas ar sūnu, tam efektīvu krāŗu fonu visbieŗāk veido tūkstoŗiem atraitnīŗu, tās sagrupētas kontrasta toņos: dzeltenās līdzās violetām vai zilām, sarkanām, baltām u. tml.

Parkos un laukumos parastī urdz kāds strautiņŗ vai lāsumo ūdens spoguļīŗi, un to malās cilvēki pulcējas vislabprātāk.

Puķu sienu augi stādīti tā, lai to veģetācijas periods ir pēc iespējas gaŗaks un pieskaņotos temperāŗuras svāŗstībām

Kāŗtis galvenokāŗ spēlē vīrieŗi, bet reizēm viņiem pievienojas arī kāda sieviete

Jaunieŗiem visā pasaulē patīk pāŗgalvība un izveicība, ko demonstrēt sev un citiem

Ķīnā parki nav iedomājami bez ūdens diķīša vai strautiņa – tā otrā krastā mutes harmonikas, klausītājiem aplaudējot, spēlēja, iespējams, bijušais kuģa matrozis, jo viņa starptautiskajā repertuārā bija pat „Internacionāle”

Kāds arhitekts sapni par Mūžīgo dārzu īstenojis uz tilta margām

Palmām pārceist ziemu palīdz cilvēki; satītās niedru sedziņas atgādina milzīgus rudzu status

Tātad šis stāsts būs par to, kas notiek Šanhajas parkos, precīzāk – ko esmu redzējusi parku apmeklētāju darām, jo šajā zemē nevar vispārināt, apgalvojot: „Ķīnā dara tā”, arī par pašu Šanhaju mēdz teikt: „Šanhaja nav Ķīna”, tātad ļoti atšķirīga no Lielās zemes.

Privilēģētākā šķira

Parkos tāda nenoliedzami ir bērni. Par to nenoguruši rūpējas viņu pavadoņi – vecāki un vecvecāki, kuŗu pamatinstinkts visupirms diktē – lai auklējama būtu kārtīgi paēdis. Tikko rati ar mazo pavēlnieku ieripojuši zaļajā zōnā, no somām tiek izcelti kārumi – laikus sagatavoti augļu gabaliņi, dzēriena pudeles, cepumiņi un visādi citi našķi, kuŗi veikalos nopērkami ļoti ērtā iesaiņojumā – burtiski viens kumos!

Zīdaiņi tiek apčubināti un šūpoti, lepmi rādīti citām kopā sanākušām māmiņām un auklēm, vienlaikus apspriežot bērnu kopšanas aktuālītes. Tie ir laimīgie „interesu klubīņi”, kādi atrodami ikvienā pasaules malā. Tiklīdz mazais paaudzies, viņu uzraudzītājiem sarunām vairs nav tik daudz laika – sarkaniem vaigiem un bieži vien slāpām galvām mazie joņo pa parku un tādi paši viņiem pakaļ nesas vecvecāki ar jau pieminētajiem ēdienu kumosīņiem rokā. Smilšu kastu te neredz, bērnodarzos parastās ierīces (Eiropas parkos tik ierastās šūpoles un slidkalniņus) arī ne visur. Tātad – galvenais ir kustētis, un vaļā tiek atrautas visas pogas un rāvslēdži!

Vingro un dzīvo līdz 100 gadiem!

Nākamā pie dabas krūts viskošāk pārstāvētā šķira, protams, ir seniori. Senioriem daždažādas vingrināšanās ierīces saceltas visās malās, arī māju pagalmos, pavisam šaurās vietīnās, ne tikai parkos. Tie ir koši un izturīgi metalla veidojumi, uz kuŗiem var izlocīt kājas, izstaipt rokas un muguru, izvirpināt pirkstus, izgrozīt gurnus, tātad izvingrināt visas muskuļu grupas, ja vien ir vēlēšanās. Parkā pie šiem sporta rīkiem tiek piestumti arī nestaiģātāji vai viņi ratiņos pieripo paši. Sievietes gados, neizkāpjot no savas „karietes”, mundri iepērkas arī tirgos un veikalos. Aizkustināja skats, vērojot kādu vecāku tēvoci – uz tuvākā parka pusi viņš varēja paspert tikai pāris soļus, līdz soliņam pie savas paaudzes domubiedriem diemžēl nemaz netīkdams, bet par fizisko vingrinājumu rīku viņam lieliski noderēja... paša spieķītis! Pēc nāciens ievīlcis elpu, večukiņš ņipri un ritmā ar spieķīti daudzija sev pa muguru un pēc tam, uz daudzfunkcionālā izpalīga atbalstīdamies, devās mājup.

Rītos ķīnieši vingro visās malās. Pa logu vēroju, kā upes malā rēģulāri, izņemot ķīniešu jaungada brīvdienas, rosās trīs vingrotāju kopas. Viņus dēvēju: modernās, ātrie un ne tik ātrie (mūšpusē divās pēdējās piedalās tikai vīrieši). Modernās ir tuvējās vairumtirdzniecības bazes meitenes, kuŗas deģo ritmā, atdarinot sporta un līnijdeģo soļus un kustību kombinācijas. Ievēroģu arī citu

moderni dejojošu, dažāda vecuma laužu kopiņu, kam vēlu vakarā priekšā dejo ļoti jauna sieviete ar zīdainīti uz rokas. Ātrie un ne tik ātrie seniori darbojas tautisko tradīciju garā. Grupas atšķiras tikai ar ātrumu, līdz ar to vienai ir vairāk laika pēc izkustēšanās patērēt, pačalot, – katra tāda grupiņa ir sava veida interešu klubiņš. Turpat līdzās visām pašorganizētajām kopām gorās, staipās, lokās un visādi citādi sirsnīgi savus muskuļus un garu nodarbina individuālisti, kuŗi kopīgajās rīta rosmēs neiesaistās.

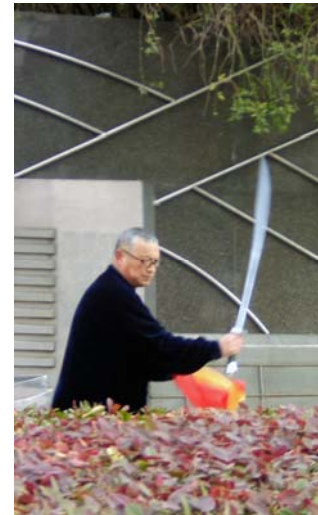
Kopīgas rīta rosmes notiek arī ķīniešu lidmašīnās, un dažkārt par prieku sev un klientiem lidostās uzdejo stjuartes. Šanhajā ir parasta parādība, ka pārdevēji, restorānu viesu apklapotāji, pavāri, frizieŗi un masieŗi dejo savu darbavietu durvju priekšā. Un ļoti maldās tie, kuŗi iedomājas, ka tas tiek darīts tūristiem par prieku, lai gan tā savos ceļotāju stāstos un aprakstos nereti apgalvo tie, kuŗi Ķīnā pabijuŗi tikai vienreiz.

Sports – tautas māksla

Rītos ķīnieŗi gar krastmalu un citviet skrien gaŗas distances, bet daudz populārāka ir vingrošana ar vēdekļiem un zobeniem. Tā jau ir māksla, un, neatkarīgi no dalībnieku skaita, vienmēr izceļas vadītājs jeb skolotājs. Šīs grupiņas parasti pulcējas parka klusākās vietās, jo tām nepieciešams daudz lielāks plašums roku un kāju izvīcināšanai. Ziņkārīgajiem pārāk tuvu labāk te nelīst! Reiz radās sajūta, ka daudz netrūka – daudzkārt uzlielītajos dekoratīvajos stādījumos pie acālijām noripotu mana galva, ja laikus neprastos parauties malā. Var jau būt, ka mazliet piepuŗkoju, bet iepirkumu maisiņu ar eļļā vārīto karsto gaŗo rīta maizi no soliņa, uz kuŗa bija saliktas zobenu makstis, paņēmu ļoti piesardzīgi, acis no ziboŗajiem asmeņiem nenolaiŗot!

Toties pavisam ērti var justies tajos parka zaļajos nostūŗos, kur pulcējas dziedātāji un spēlētāji. Nav pat saprotams, kā viņi cits citu papildina: viens stāv un dzied, pienāk vēl kāds vai kāda, tad vēl un vēl. Dziedātāji mainās, dziesmas nepārtraucot. Viņi šķirsta notis vai dzied no galvas, spēlē kādu instrumentu vai skan ietvartota mūzika. Vakarā Naņdzjinas ielā pat notiek sacensības, pulcējoties tradicionālo un mūsdienu dziesmu dziedātāju karsējiem. Jāteic, seno operu āriju dziedātājiem pielūdzēju pulks ir prāvāks.

Taču visstabilākās vietas parkos ieņēmuŗi spēlmaņi. Varētu domāt, viņu dibeni ieberzuŗi iedobes par betona soliņos! Un viņu daudzgalvainais līdzjutēju pulks apņēms spēlmaņus tik cieŗā un blīvē vainagā, ka nemaz nevar tikt klāt, lai redzētu, ko viņi spēlē, vai uz naudu vai bez tās? Mazliet apvainoti var justies suņu īpaŗnieki, jo viņiem īpaŗus pastaigu laukumus, kādi ir, piemēram, Ņujorkā, nekur nemanīju. Suņu Šanhajā ir daudz, lai gan par viņiem jāmaksā ļoti lieli nodokļi.

Vīrieŗi fizikultūras nodarbībās parkos ierodas ar zobeniem, bet citiem ir neparastāks vaļasprieks – ŷonglėsana

Parkus un laukumus daudzviet rotā baltas, apsudrabotas un apzeltītas statujas, gluŗi kā bij. PSRS aizritejuŗā gadsimta 50. gados

Katru zirgu apgleznojis cits mākslinieks

Viltus ubagi Šanhajas ielās nav retums (īstie trūkcietēji tā neizskatās) – ubagu lomas tēlotāji ir identiski ģērbti, skrandas un ielāpi tik nedabiski, ka grūti saprast, kā to var nepamanīt (bārdas varbūt ir īstas, bet kailās kājas nokrāsotas, lai izskatītos netīras; ubagu darba devēji maksājot nodevas policijai)

Arī ķīnieši nepaļaujas tikai uz tradicionālo medicīnu

Pa kreisi: kaķis pie mūsu mājas sildās saulītē īpašā namiņā; pa labi: ārstniecības augu lielveikala mincis modri uzrauga savu teritoriju; peli esmu redzējusi tikai reizi, un ne jau kaķim zobos, bet gan nojaucamo ēku rajonā

Parkos neredz riteņbraucējus – viņiem pieder visas ielas un to īpašās daļas. Vietām jaunieši trenējas un rāda savu veiklību uz divriteņiem un skrituļdēļiem. Tirgotāji parkos ar savām precēm iekšā nebāžas, bet parku malās viņu netrūkst, ja vien nelīst lietus, kas precī var sabojāt. Jā, lietus ir vienīgais, kas manāmi traucē Šanhajas zaļās daļas brālības omulību un ikdienas ritmu. Tomēr arī lietainā laikā parkā ir ko darīt – dažs fotogrāfs, piemēram, februāra sākumā ar aizgrābtu sejas izteiksmi nemītīgi fotografēja plaukstošo plūmju zarus. Katru reizi, ienākot parkā, es nebeidzu priecāties par plūmi, uz kuŗas uzpotētas vairākas šķirnes, un katru pienācēju sveic ar baltiem un sārtiem ziediem. Mājās pārņakusi, rakstīju draugiem e-pasta vēstulē: kālab gan arī cilvēkiem nevarētu uzpotēt labākās, krietnākās īpašības? To jautāju arī tiem, kuŗiem pietika pacietības šos manus vērojumus biļetenā izlasīt līdz galam.

Šanhajas parkos putnu daudz neredz. Taču 1. janvārī mani sveica zīlītei līdzīgs putniņš un pāri galvai pārlidoja balto gārņu pāris, pēc slaida loka pievienodamies savējo kolonijai upes malā. Februāra sākumā šur tur pamanīju melno strazdu radniekus – nezinu, vai viņi te uz palikšanu vai tikai apstājušies sev vien zināma tālajā ceļā. Baložu būri redzami uz daudzo veco māju jumtiem, un ēdienreizes labi zina arī savvaļas radnieki, kuŗlā pulkā pulcējoties barotāja tuvumā. Kāda saujiņa vienmēr tiek arī viņiem. Parkos šur tur redz pazībam pa putnam, kuŗus Latvijā noturētu par meža ūbelītēm. Zvirbuļi ķīvējas par ikdienišķajām maizes drupatām (te neviens ar maizi un hamburgera paliekām tā nesvaidās kā Ņujorkas parkos).

Mūžīgie cietumnieki

Vispārtikušākā, bet arī ierobežotākā dzīve ir ķīvuļiem un viņiem radniecīgiem dziedātājputniem (dažs atgādina īstu žagatu). Šiem sōlistiem ir labi iekārtoti būrīši ar izrotātiem trauciņiem (uz dažā uzgleznots kaķis) un krāšņiem pārsegjiem. Būrīši sakarināti parka kokos un putni vai nu sacenšas par prieku saviem īpašniekiem vai tāpat izloka balsis svaigā gaisā. Zīmīgi, ka allaž kādi būrīši no citiem novietoti pa gabalu, acīmredzot ne visiem putniem patīk būt barā. Tātad viss tāpat kā pie cilvēkiem.

Netālu no mūsu mājas pagalma kāds vīrs iekārtojis putnu konservatoriju, mani ar fotoaparātu rokās pamanījis, viņš dedzīgi izrādīja savu izgudrojumu: putnu dārzu papildināja magnetofons ar dažādu mūziku un citu putnu balsim. Un... izbadējuša kaķa ņaudieniem, lai sōlisti aiz labas dzīves neaptaukojas un nezaudē modrību!

Necentīšos šejienes ķīniešu nodarbības pretstatīt Ņujorkā, Flašingas parkā redzētajām: kopīgajām sporta aktivitātēm, brīvdienu izklaidei, kuŗā galvenais ir ēšana un laiskošanās grilla pavarda dūmos.

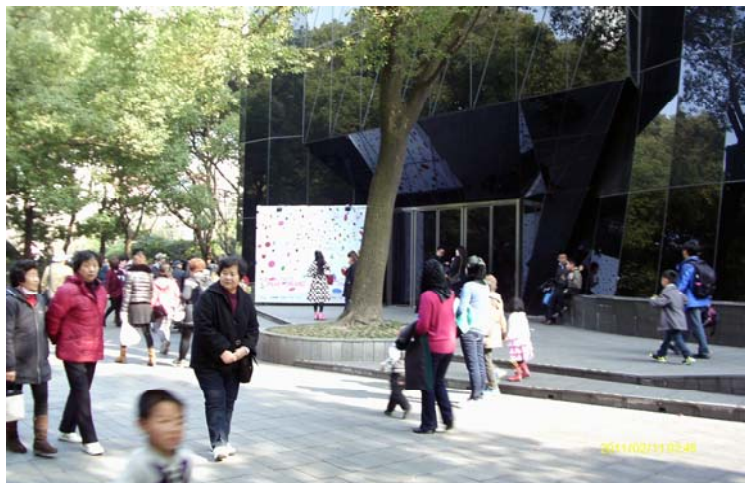
Katram ir savs interešu loks. Ķīniešiem pilnīgi visam, ko viņi dara, ir izteikts valstiskuma motīvs: valsts griba ir, lai mēs būtu veseli un darbaspējīgi! Un mēs cenšamies!

Par līgavu un līgavaiņi tirgu īpaši *People* laukumā svētdienās esmu jau biļetena lasītājiem stāstījuši. Meita teica, ka tādi tirgi esot arī citās vietās un pilsētās. Šur tur Ķīnā, ne tuvu tik atklāti kā precinieku meklētāji, bet gan drīzāk pusslepeni parkos pulcējoties arī homoseksuālisti. Publiskās telpas pietiek visiem. Visiem gribas piekļauties pie Dieva labvēlības vaiga – dabas.

Anita Mellepe

Lefkoju smarža nomāc pat kafijas arõmatu, kam būtu jāvalda smalko kafejnīcu tuvumā

Pie Modernās mākslas mūzeja *People* laukumā

Milas pārīši ir visu pasaules parku skaistākās dzīvās skulptūras

Rudīte Godfreja

Ar putniem domas
Šodien mani nes

Ko visu dzīvi esi darījis
Ja par putniem tik maz
Domājis

Par lidojumu
Spārnu vēzienu
BRĪVI

Augstāk par visiem
Tik daudz putni debesīs
Kur paliek viņi visi
Kad tie beidz stāstu
Par lidojumu
DZĪVI

Vai tie nolaižas
Un klusi vientulībā

MIRST

Vai pret apvārsni debesīs
Ar gaismu saplūstot
Kā ziedlapas
BIRST

Tikai mednieks tiem
Akmens smagumā
Liek krist ...

Visu dzīvi esmu domājis
Putni

Putni
SĀPĪGI

Un tik neredzami viegli
...viņi

MIRST

Par mūsu valodu

Latviešu valodas gramatikas likumi ir jāievēro

Latvijas presē un tīmeklī bieži raksta: pirkstākās grāmatas, lasītākās ziņas, komentētākie raksti, skatītākās filmas, portālā www.draugiem.lv ir pat: „skatītākās bildes”! Cerams, televīzijā arī turpmāk būs raidījums „Vai tu esi gudrāks par piektās klases audzēkni?”

Piektās klases skolēni neteiks: pirkstāks, lasītāks, skatītāks, jo latviešu valodas 5. klases gramatikas grāmatā ir likums: „Divdabjiem ar -ošs, -ams un -ts pārāko pakāpi darina ar pamatpakāpi un apstākļa vārdu «vairāk», piemēram: «vairāk mācīts.»” Un „Mūsdienu latviešu literārās valodas gramatikas” (Rīga, 1959.) 469. lpp.: „No atvasinātiem adjektīviem vai adjektīvītiem divdabjiem ar izskaņu -ots (sudrabots, rasots, zvaigžņots, sulots... utt.) salīdzināmās pakāpes veido reti. Vajadzības gadījumā salīdzinājumu un kāpinājumu ar šiem vārdiem mēdz izteikt, pievienojot tiem apstākļa vārdus «vairāk», «visvairāk.»”

Tāpat ir arī citās valodās, piem., angļu: *best selling books*, vācu: *die meist verkaufte Bücher*, krievu: *самые продаваемые книги*, spāņu: *libros más vendidos*, itāļu: *libri più venduti*.

Astra Moora

Gaidāmas lielas pārmaiņas

Sen novērots, ka pret redaktoru vīrieti visiem ir daudz lielāks respekts un bijība, tāpēc biļetena redaktore nolēmusi mainīt dzimumu. Turpmāk biļetena redaktora vārds būs Astro Moors (lūgums šādi vārdu rakstīt uz sūtījumiem). Pakāpeniski notiks vizuālas pārmaiņas un vairāku svarīgu orgānu operācija. Vēlami ziedojumi, jo hormonu preparāti ir dārgi un maksa par operācijām augsta.

Pīragu cepšanas kursi

Par Tamāras Kalniņas ceptajiem pīrāgiem slava izplatās arvien tālāk, viņa saņem pasūtījumus no vismaz 12 ASV pavalstīm. Tā kā arī vietējo kārumnieku pieprasījums palielinās un visus grūti apkalpot, Tamāra Kalniņa nolēmusi latviešu namā rīkot pīragu cepšanas kursus, lai ikviens pats apgūst pīragu cepšanas mākslu. Kursi notiks atsevišķi vīriešiem un sievietēm. Vīriešiem – latviešu nama mazajā virtuvē, kas tuvāk bāram, sievietēm – piebūves virtuvē. Kursu dalībnieku skaits ir ierobežots, tāpēc jāpiesakās nekavējoties. Par dalības maksu var vienoties ar kursu vadītāju. Ir iecere dibināt Pīragu cepēju akciju sabiedrību, bet akcijas varēs iegādāties tikai DK LB biedri.

Jāiet līdzī laika garam

Visā drīzumā mūsu baznīcā dziesmu grāmatas aizstās planšetdatori un kabatas tālruņi. Tikko mācītājs pateiks dziesmas numuru, uz planšetdatoriem un kabatas tālruņiem parādīsies dziesmas vārdi. Dziesmu teksti vairs nebūs jāmeklē grāmatā, jo dzirdētas sūdzības, ka viens otrs vajadzīgo lappusi atšķīr, kad dievkalpojuma apmeklētāji jau beiguši dziedāt. Drīz šejienieši saņems vēstuli ar lūgumu ziedot šim projektam. Devīgāko ziedotāju vārdus iegravēs plāksnē, ko novietos pie sienas baznīcas priekšelpā. Arī biedrības valdes locekļi uz sēdēm katra mēneša otrajā trešdienā vairs nebrauks uz namu, bet, lietojot *Skype*, spriedīs par darāmo katrs no savas mājas.

Tetovēšanas salons namā

DK LB valdes locekļi nolēma Jūlijam Zemjānim piedāvāt biedrības telpā nama augšstāvā uz mēnesi iekārtot tetovēšanas salonu un lūgt biedrības biedriem redzamā vietā uz rokas uztetovēt pazīšanās zīmi – biedrības emblēmu, lai biedri cits citu viegli varētu pazīt. Maksu par emblēmas tetovēšanu segs no biedrības līdzekļiem. Jūlijs Zemjānis prot tetovēt glītus latviskus ornamentus, un tie, kuŗi tos izvēlēšies, tiks aicināti piedalīties konkursā par skaistāko un lielāko tetovējumu. Ikviens varēs iespēja izvēlēties arī citus tetovējumus, bet par tiem būs jāmaksā pašam. J. Zemjāni lūgs pusi no ienākumiem par citiem ķermeņa tetovējumiem ziedot biedrībai.

Izdos Dienvidkalifornijas latviešu biografisko vārdnīcu

DK LB valde pēdīgi nolēmusi izdot Dienvidkalifornijas latviešu biografisko vārdnīcu. Ikviens, kas vēlas, lai ziņas par viņu iekļautu šajā vārdnīcā, aicināts biļetena redaktoram Astro Mooram atsūtīt pasēs lieluma fotogrāfiju un vienas lappuses apjoma dzīves aprakstu.

DK LB biedri varēs doties traki tālu

Aprīlī katru svētdienu latviešu namā Nacionālās aeronautikas un kosmosa administrācijas un *MarsOne* projekta vadītāji sadarbībā ar DK latviešu biedrības valdi pieņems pieteikumus lidojumam uz Marsu un Mēnesi. Brīvprātīgo pieteikšanās termiņš ir pagarināts, un vēl tiek meklēti dažādu tautību pārstāvji, kuŗi uz Marsa un Mēness vēlētos veidot pastāvīgu apmetni. Priekšroka jauniem pāriem, kuŗiem būs vēlēšanās radīt daudz bērnu un uz Marsa un Mēness dibināt latviešu skolu.

Būs vienreizējs sarīkojums

Losandželosas latviešu namā notiks kaķenes Ances un pundurģīģerēna Franča cirka izrāde (datumu paziņos). Stāsts par viņiem ir neparasts. Kāds Latvijas jaunbagātnieks aizbrauca uz Keniju un, nopircis medību licenci, nošāva ģīģeru māti, neievērodams, ka viņai ir mazulis. Medību firmas pārstāvji bez mātes palikušo bāreni nosūtīja medniekam uz Latviju. Braukdams no Rīgas uz savu lauku ranču, viņš ģīģerēnu aiz Siguldas pilsētas robežas pie Lauciņu mājas ceļgala izmeta no sava smalkā porša, baidīdamies, ka zvēriņš notraipīs sēdekļus. Kaķenīte Ance tieši tobrīd bija devusies peļot. Viņa ģīģerēnu aiz čupras ievilka mājā un baroja ar savu pienu. Kaķenes saimnieki Arta un Mārtiņš ģīģerēnu nosauca par Franci un sāka abu dzīvnieku dresūru. Tagad pēc abiem draugiem ir liels pieprasījums cirka arēnās visā pasaulē. Turneja pa ASV pavalstīm sāksies Dienvidkalifornijā. Abi dzīvnieki mazo izmēru dēļ viegli pārvadājami. Francis neapēd vairāk par suni, turklāt ir veģetāriets.

Joki ne vienmēr paliek tikai joki
Aprīlī
Aprīlī

Draudzes Ziņas

Foto: Tamāra Rūse

*Jēzus teic: „Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība.
Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu!”*

(Jāņa ev. 11:25)

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

20. aprīlī plkst. 9:00 Kristus augšamcelšanās dienā draudzes locekļu vadīts dievkalpojums; pēc dievkalpojuma dāmu komitejas rīkotas Lieldienas brokastis plkst. 10:00 baznīcas lejas zālē

27. aprīlī plkst. 11:00 Baltās svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu; prāvests Kārlis Žols
Plkst. 12:15 draudzes gada pilnsapulce

4. maijā plkst. 11:00 Lieldienu laika trešās svētdienas dievkalpojums;
mācītājs Aivars Ozoliņš

18. maijā plkst. 11:00 Lieldienu laika piektās svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu;
prāvests prāv. Kārlis Žols un archibīskaps Elmārs Rozītis

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Piezīmes
16. febr.	26	20	\$581.00	\$22.35	Prāv. Kārlis Žols

Pieteikumus puķu novietošanai uz altāra pieņem
Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net
Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties;
lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2014. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem –\$60.00

(uzvārds, vārds)	\$ _____
Ziedojums draudzes vajadzībām	\$ _____
Ziedojums draudzes dievnama remontiem	\$ _____
Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā	\$ _____
Ziedojums Neretas bērnu pusdienām	\$ _____
Archibīskapa algas fondam	\$ _____
KOPĀ	\$ _____

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu
Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca., nosūtīt:
Dace Pavlovska
3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

Šogad ievēlēs jaunu archibīskapu; ir ļoti svarīgi,
ka katrs draudzes loceklis iemaksā \$50
archibīskapa fondā

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

P. & S. Purmaļi – \$100

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

P. & S. Purmaļi – \$100

MĀSU DRAUDZĒM

P. & S. Purmaļi – \$100

REMONTIEM

P. & S. Purmaļi – \$100

ARCHIBĪSKAPA FONDAM

J. & V. Lāči – \$50; P. & S. Purmaļi – \$50

(Šie ziedojumi saņemti līdz š. g. 10. martam.)

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekšelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Draudzes padome atvainojas, jo ieviesusies kļūda ziņojumā par ziedojumu Neretas bērnu pusdienām.

Pareizā informācija: Jānis un Viola Lāči un Kaiva Lāce-Hufa (Huff) ar ģimeni ziedoja \$600, pieminot Jāņa Lāča Vācijā mūžībā aizgājušo māsu Noru Cifersonu.

PĀRDOMĀM

(No 2014. gada Baznīcas gadagrāmatas)

Jūsu bēdas pārtaps priekā. (Jņ 16:20)

Tagad lasot šīs rindas Jāņa evaņģelijā, mēs jau iepriekš zinām, ka viss atrisināsies labi, mācekļu bēdas pāraugs priekā, jo varam turēt rokās Bībeli, kuŗā šis stāsts ir no A līdz Z... Bet tā nav, kad šis stāsts ir jāizdzīvo... jāiziet caur šķiršanos, atvadām, solījumiem... Tad tam ir jānotic.

Bēdas ir noslēpums... jo tās ietveŗ kaut ko nezināmu par nākotni. Lielākoties šķiršanās bēdas un sāpes ietveŗ arī bailes: kā būs bez tā, ar ko bija tik ierasti, droši...

Dzīve turpināsies, bet kā...

Jēzus solījumi ir droši. Tie piepildījušies vienmēr. Lai gan... konkrētajā brīdī mācekļi īsti neapjauš, par ko Jēzus runā. Un viņš sola redzēšanās prieku, ko neviens neatņems.

Bēdas ir laicīgas, bet mācības, kas izriet no tām, ir garīgas. Laicīgās skumjas veido horizontālu līniju, ko jāļauj šķērsot pārlaicīgam priekam – vertikālai līnijai, un tā veidojas krusts, kas savā veidā simbolizē dzīvi.

Katra mūsu tuvinieka aiziešana redzīgā un jūtīgā cilvēkā atstājusi izmaiņas, jo nāve atklāj pārlaicīgo mantojumu – pieredzi, attieksmes maiņu, vērtību pārskatīšanu... Ja jau šajā dzīvē sastaptie cilvēki ar savu aiziešanu mūžībā ļauj garīgi pieaugt, tad cik daudz to spēj izdarīt Jēzus, ja patiesi saprotam un pieņemam, un garīgi līdzizdzīvojam Viņa dzīvesgājumu un augšāmcelšanos, kas ir tilts uz patieso prieku.

Gadagrāmatas redaktore Valda Lutiņa

DIENVIDKALIFORNIJAS EV. LUT.

DRAUDZES GADA SAPULCE

Svētdien, 2014. gada 27. aprīlī plkst. 12:15 dienā
(pēc dievkalpojuma)

1927 Riverside Dr., Losandželosā (baznīcas zālē)

Darba kārtā:

1. Sapulces amatpersonu izraudzīšana;
2. Iepriekšējā gada sapulces protokola nolasišana un pieņemšana;
3. Draudzes amatpersonu ziņojumi;
4. Latviešu nama pārvaldes ziņojumi;
5. 2013. gada padomes un dāmu komitejas budžeta izpildījums;
6. Revīzijas komisijas ziņojumi;
7. 2014. gada budžetu projektu apstiprināšana;
8. Draudzes amatpersonu vēlēšanas;
9. Dažādi jautājumi, ierosinājumi un priekšlikumi.

Gadījumā, ja izziņotajā laikā, plkst. 12:15, neieradīsies 1/6 balstiesīgo draudzes locekļu (statūtos noteiktais kvorums), tad sapulci sāks stundu vēlāk, plkst. 1:15, ar tādu pašu darba kārtu un lems par nepieciešamo, vienlīga, cik dalībnieku.

Piezīme: Balstiesīgs ir katrs iesvētīts draudzes loceklis, kas nokārtojies maksājumu draudzei par 2013. gadu, kā arī 2014. gadā no jauna iestājušies locekļi.

**Lūdzam draudzes locekļus piedalīties sapulcē
kuplā skaitā.**

Draudzes padome

Gada sapulces dienā dāmu komiteja laipni aicina visus piedalīties ar groziņiem.

Maijā dzimušie draudzes locekļi

2. Arnolds Stantons, Artūrs Rūsis
15. Edgars Jakobsons
17. Jānis Lejnicks
19. Guntars Šulcs †
20. Egīls Ozoliņš
21. Lāra Tolka
22. Dzidra Bitīte
23. Līzīte Herona, Viola Lāce
26. Aurora Zemjāne
28. Arnis Tolks
29. Liene Kārklīņa
30. Omula Pence

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Draudzes padome

Ja esam kādu izlaiduši, lūdzu ziņot
Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei

PATEICĪBAS

No Tamāras Kalniņas mazmeitas Danas Kalniņas saņemta vēstule, kuŗā viņa pateicas par kopīgajām lūgšanām par viņas tēvu Ansi Kalniņu. Viņš atveseļojās un varēja atbraukt ciemos pie mātes.

Saņemta pateicība no Rūža Hofmaņa par karītīti ar Dieva svētības vēlējumu atveseļojoties.

Draudze sirsnīgi apsveic jaunuzņemto draudzes locekli Ivetu Kargi.

2014. gada Baznīcas gadagrāmatu
var iegādāties no draudzes darbiniekiem
baznīcā pirms vai pēc dievkalpojuma
(cena \$20)

Mīlie LELBAs draudžu locekļi, garīdznieki un darbinieki!

**Neaizmirstiet viesmīlību! Svešiniekus uzņemdami, daži, pašiem nezinot, ir uzņēmuši eņģelus. (Ebrējiem 13:2)
Un svešinieku neapspied – jūs zināt, kā svešiniekam iet, jo paši bijāt svešinieki Ēģiptes zemē! (2. Mozus 23:9)**

Arī šogad ciešanu laikā saņemam aicinājumu no LELBAs LIRS (Lutheran Immigration and Refugee Services) nozares – atcerieties tos, kuŗi pasaulē meklē patvērumu no kara, vajāšanām, dabas katastrofām un citām nelaiēm.

LIRS gādā par bēgļiem kopš 1939. gada, arī par latviešiem pēc Otrā pasaules kara. Šī gada 22. jūnijā, Pasaules bēgļu dienā, LIRS svinēs 75 gadu jubileju! Šo gadu laikā organizācija ir gādājusi par 500 000 bēgļiem un citiem patvēruma meklētājiem ASV. LELBA gatavojas svinēt šo jubileju draudzēs ar īpašu dievkalpojumu, lai pateiktos Dievam un cilvēkiem, kuŗi viesmīlīgi uzņēma latviešu bēgļus.

Globālie politiskie un citi procesi liecina, ka bēgļu skaits pasaulē nevis samazinās, bet pieaug. Patlaban pasaulē 11-14 miljoni cilvēku bēg no kara un ciešanām. Katru gadu ASV ierodas apmēram 70 000 bēgļu – pieaugušie un bērni. Vieglāk šo skaitli iztēloties, ja padomājam, ka *Michigan Stadium* Ann Arborā, Mičigenā, vieta ir 109 900, *Spartan Stadium* Īstlaningā Mičigenā – 75 005 skatītājiem. LIRS katru gadu aprūpē apmēram 10 000 bēgļu.

Pēdējos gados vērojams jauns fainomens – mazgadīgie bēgļi, apmēram 15 gadu veci un jaunāki bērni. Šie bērni vieni atstāj savu dzimteni Dienvidamerikas valstīs un meklē patvērumu no bandu vardarbības. ASV katru gadu ierodas apmēram 7000 bēgļu bērnu! LIRS sazinās ar citām kristīgām organizācijām, meklējot un atrodot šiem bērniem audžuģimenes. Nāk prātā Mozus dzimšanas stāsts (2. Moz. 2), Jāzeps un viņa brāļi (1. Moz. 37) un šo notikumu labās beigas.

Bēgļi un patvēruma meklētāji ir sena parādība cilvēces vēsturē. Svētie Raksti ir pārbagāti ar stāstiem un liecībām, kā cilvēki piedzīvojuši apspiešanu, varmācību, kaŗu un daudz ko citu, kas licis viņiem meklēt patvērumu svešā zemē. Pazīstamākās ir Dieva tautas bēgļu gaitas tuksnesī pēc verdzības Ēģiptē. Izraēla tauta 40 gadu bija bēgļi, līdz nonāca apsolītajā zemē. Tur viņi piedzīvoja grūtības, iedzīvojoties svešos apstākļos. Tur viņi ieguva nozīmīgu pieredzi, proti, ka Dievam dziļi rūp svešinieki un dzīves pabērni. Tāpēc tagad arī mums jāmacās un jāizrāda viesmīlība svešiniekam, kuŗi meklē patvērumu apsolītajā zemē: „Jūs zināt, kā svešiniekam iet, jo paši bijāt svešinieki.”

Bībelē netrūkst stāstu par patvēruma meklētājiem. Atcerēsimies divus – par Marijas, Jāzeps un mazā Jēzu bēgšanu no diktatora Hēroda dusmām un stāstu par labo samarieti, kas apliecina mīlestību bez diskriminācijas un aizspriedumiem par etnisku piederību. Ciešanu laikā, domājot par Jēzus dzīvi, nāvi un augšāmcēlšanos, jāatceras kristīgās baznīcas pirmsākumi. Pēc Jēzus augšāmcēlšanās sāka veidoties pirmās kristīgo kopienas Jeruzalemē, bet ticīgajiem bija jāpiedzīvo vajāšanas, tāpēc daudzi nolēma bēgt no savām mājām, pilsētām un zemēm, lai glābtu savu dzīvību, un labā vēsts sasniedza jaunu pasaules galu (Apustuļu darbi). Svētie raksti laiku pa laikam

atgādina, kā Dievs iejaucies piespiedu migrācijas procesos. Drīz vien vietās, kur veidojās kristīgās draudzes, tās vērtēja pēc viesmīlības pret visiem svešiniekam – kristīgajiem un pagāniem. „Neaizmirstiet viesmīlību!” – mudina Ebrēju vēstules autors. „Svešinieku neapspied – jūs zināt, kā svešiniekam iet, jo paši bijāt svešinieki Ēģiptes zemē!” – vai jebkuŗā zemē, kur nu mēs katrs tagad dzīvojam.

Pateicos visiem, kuŗi ziedoja aizvadītajā gadā! Vajadzību ir daudz un dažādu. Ir svarīgi, ka mēs piedalāmies. LIRS pateicas par katru, arī vismazāko ziedojumu. Katram ziedojumam ir nozīme, jo tie tiek izlietoti Dievam par godu un palīdz mūsu līdzcīvēkiem, kuŗi cieš. Galvenais, ka mums ir vēlšanās ko darīt un ziedot, cik varam atļauties. Neaizmirsīsim, ka mēs paši bijām pakļauti nežēlīgai varmācībai un apspiestībai un esam cietuši kaŗos, genocīdos, okupācijās. Lai Kristus svētība pavada visus dāsnos ziedotājus un lai Dievs svētī, ka ciešanu laikā daudzas sirdis ir atvērtas Kristus viesmīlības un mīlestības darbam!

LELBA S LIRS nozares vadītāja māc. Ilze Larsena
Ziedojumi sūtāmi: Lutheran Immigration and Refugee Service
700 Light Street, Baltimore, Maryland 21230
Tālr.: 410-230-2700; fax: 410-230-2890
e-pasts: lirs@lirs.org Ziedot, lietojot kredītkarti, var LIRS vietnē: www.lirs.org/donate

Latvijas Evaņģeliski Luteriskā Baznīca ārpus Latvijas LELBĀL draudzēm un amatpersonām

2014. gada 3. martā

Mīļās māsas un brāļi Kristū,
mūsu Baznīcas un it īpaši arī LELBAs vārdā apliecinām vienotību ar cilvēkiem Ukrainā, kuŗiem jācieš brutāla okupācija un tālejoši draudi. Esam vienoti ar daudziem kristiešiem pasaulē, kā to apliecina Pasaules Baznīcu Apvienības ģenerālsēkretārs Dr. Olavs Fikse Tveits. Šajās dienās jūtam sevišķu kopību ar mūsu tautu Latvijā, kas šim apdraudējumam ir daudz tuvāk nekā vairums no mums. Atminēsimies šādos brīžos mums doto iespēju lūgšanās un aizlūgšanās griezties pie Dieva pēc padoma un palīdzības. Tam mums nav jāgaida nākamā svētdiena, bet to mēs varam ikkatrs, ikbrīd un kur vien esam – un jo vairāk reizēs, kad varēsim sanākt kopā mazā vai lielā draudzes lokā. Tieši lūgšana var dot to spēku un to kopību, kas šajā grūti pārskatāmā laikā ir svarīga.

LELBĀL Virsvaldes prezidents
archibīskaps **Elmārs Ernsts Rozītis**
LELBĀL garīgā viceprezidente, LELBAs pārvaldes priekšniece prāveste **Lauma Zušēvica**

Karamu ģimenē gaidāmā bērniņa apdāvināšana

Foto: Māriete Rosentāla

Sēž no kreisās: Valtrauta Simšone, Maruta Ratermane, Sanita Šūmane-Karami, Iveta Filipša (Phillips), Ērika Kartere (Carter), Aida Zilgalve, Ansis Zilgalvis; stāv: Tamāra Rūse, Bonita Lejeja, Rota Boršteina, Anna Ābele, Iveta Karge, Maija Paegle, Tālivaldis Paegle

Ērika Kartere vai viņas meita Bonita Lejeja katru mēnesi E. Karteres mājās *Laguna Hills* rīko sietus, kurus sanāk Losanželas, San Diego un Apelsīna pagasta latvieši pamieļoties, patērzēt, bet galvenais – padziedāt. Šoreiz tikāmies, lai godinātu Sanitu Šūmani-Karami, jo 5. aprīlī viņa ar dzīvesbiedru Tomasu Kiomaru Karami gaida pasaulē ierodamies bērniņu. Bonita Lejeja visus pacienāja ar pašceptām kūciņām. Sanitai bija jāuzmin,

kas iepildīts mazajos bērnu ēdiena trauciņos – saldie kartupeļi vai burkāni? Sanita dāvanā saņēma glītas bērnu drēbītes un rotaļlietas. Saieta dalībnieki centās uzminēt dzimšanas dienu un bērniņa dzimumu. Jaunie vecāki bija lūguši medicīnas darbiniekus viņiem neteikt, kas piedzims – puisītis vai meitenīte. Ļoti ceram, ka nākamajā saietā piedalīsies arī Karamu ģimenes jaunā atvasīte. **TR**

SANDIEGO LATVIEŠU

EV. LUT. DRAUDZE

26. aprīlī plkst. 12.00

**Lieldienu dievkalpojums ar dievgaldu;
pēc dievkalpojuma kafijas galds**

**Grace Lutheran Church 3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116**

Prāvests Kārlis Žols tālr.: 925-788-1101;
e-pasts: kazols@msn.com

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123
Tālr: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Nama uzraugu tālrunis: 323-371-4499; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura